

genç öncüler

Kasım 2007

Sayı 35

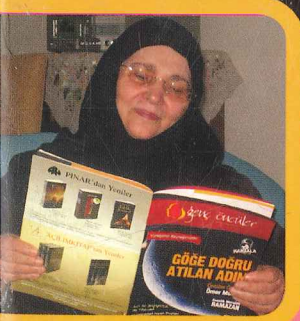
3 yıl

Aylık
Gençlik
Dergisi

ödüllü
hikaye
yarışması

kim demis
umutlar tüketendi diye!

hi' yer var bildiğim

Bir
"Şule Yüksel"
Olmak...

Tarık Tufan
ile Söyleşi

YARIŞMAYA VAR MISIN?

(Sadece Liseliler İçin!)

“Arkadaşlık Öldü Mü?” konulu
ödüllü hikâye yarışması

Son Katılım: 28 Aralık 2007

Ödüller

Birincilik: 1500 YTL

İkincilik: 1000 YTL

Üçüncülük: 750 YTL

Yarışma Jürisi: Aziz Erdoğan, Erol Battal, Hüseyin
Altıntaş, Tarık Tufan, Sibel Eraslan, Zafer Özdemir

Genç Öncüler

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa İstanbul
Tel: (212) 640 01 22-23
Fax: (212) 640 01 25
iletisim@genconculer.com

Yüreğindeki Hikâyeyi Et Ama Okunaklı Olsun!

YARIŞMAYA VAR MİSİN? (Sadece Liseliler İçin)

"Arkadaşlık Öldü Mü?" konulu ödüllü hikâye yarışması

Son Katılım: 28 Aralık 2007

Ödüller
Birincilik: 1500 YTL
İkincilik: 1000 YTL
Üçüncülük: 750 YTL

Yarışma Jürisi: Aziz Erdoğan, Erol Battal, Hüseyin Altıntaş, Tarkan Tuluhan, Sibel Eraslan, Zeynep Özdamar

Genç Öncüler

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa İstanbul
Tel: (212) 640 01 22-23
Fax: (212) 640 01 25
iletisim@genconculer.com

Genç Öncüler dergisi 5. yılında Türkiye çapında 5. yarışmasını düzenliyor. Genç Öncüler dergisi "Arkadaşlık Öldü Mü?" konulu hikâye yarışması ile kimi çığlık, kimi isyan, kimi hüznün, kimi sükutla karışık seslere bir kere daha kulak kabartmak istiyor.

Yalnızlık, yabancılaşma, sanal ilişkilerle çevrelenen liseliler, arkadaşlık konusunu nasıl hikâye edecekler bakalım.

Genç Öncüler dergisi, daha önce düzenlediği "Televizyon'un Hayatımızdaki Yeri", "Tüketim Kültürü", "Sen Öğretmen Olsaydın" "Aile" konulu ve jürilerinde Abdullah Yıldız, Ahmet Kekeç, D. Mehmet Doğan, Metin Önal Mengüşoğlu, Şaban Abak, Ali Ural, Mustafa Miyaşoğlu, A. Vahap Akbaş gibi isimlerin yer aldığı ve gelen eserlerin kitaplaştırıldığı gelenekselleşen yarışmalarına bir yenisi ile devam ediyor.

Genç Öncüler dergisinin düzenlemiş olduğu ödüllü hikâye yarışmasına sen de katıl. Teferruatlar şartlar önemli değil, konu belli, yüreğindeki hikâyeyi et, ama okunaklı olsun, adres-telefon yazmayı da unutma. Gerisi aramızda. İstemezsen kimse bilmeyecek ne yazdığını. Hem yazandan ne eksik var?

Ne dersin? "Arkadaşlık Öldü Mü?"

Geçmiş Senelerdeki Yarışmalarımız

Genç Öncüler

YAZI VE KARİKATÜR YARIŞMASI
"televizyonun hayatımızdaki yeri"

Ödüller
1. İler: 1500 YTL + Genç Öncüler dergi aboneliği
2. İler: 1000 YTL + Genç Öncüler dergi aboneliği
3. İler: 750 YTL + Genç Öncüler dergi aboneliği

Genç Öncüler dergi abonelikleri
Mart ayından itibaren
Ve sipariş tarihinden itibaren
son başvuru 24. Nisan 2004

2004

Genç Öncüler

Liselilerarası
"Tüketim Kültürü" konulu
ÖDÜLLÜ
Deneme ve Hikâye
Yarışması

2005

DENEME YARIŞMASI
KONU: SEN ÖĞRETMEN OLSAYDIN

2006

Genç Öncüler

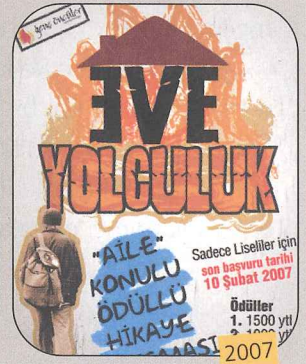
EVE YOLCULUK

"AİLE" KONUSU ÖDÜLLÜ HİKAYE YARIŞMASI

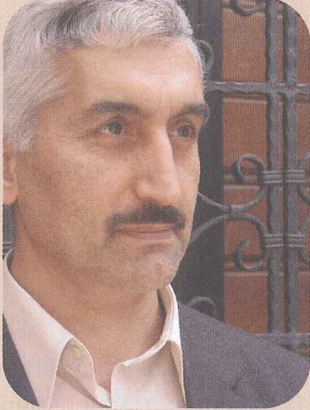
Sadece Liseliler için
son başvuru tarihi
10 Şubat 2007

Ödüller
1. 1500 YTL
2. 1000 YTL
3. 750 YTL

2007

Yarışmalarımız ve Ödül Törenimiz Hakkında Ne Dediler

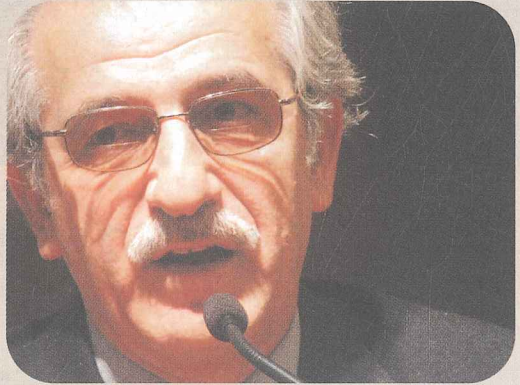
Abdullah Yıldız - Jüri Üyemiz

Umran dergisi Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni Abdullah Yıldız:

Gençliğimizin her türlü baştan çıkarma, ayartma ve yozlaştırma faaliyetlerinin hedefi haline getirilerek adeta ateş çemberine alındığı, kendi dinî ve kültürel değerlerinden koparılarak kelimenin tam anlamıyla manevi bir kuraklık içinde tüketilmek istendiği bir süreçte, liseli genç öncülerimizin eserleriyle ortaya koyduğu performans gerçekten göğsümüzü kabarttı.

Aile konulu hikâye yarışması jüri üyesi, yazar Mustafa MİYASOĞLU:

"...Bir toplumun kendisini tanımadan, kendi değerlerine sahip çıkma şuuru kazanmadan herhangi bir konuda dikkate değer atılım yapma imkânı yoktur. ... Geleceği kurtarmak, kültürel değerlere sahip çıkılmasıyla mümkün olur...O bakımdan gençlerin kendilerini ifade etmesini mümkün kılan ve liseli gençlere yönelik yarışmaların çok önemli olduğunu düşünüyorum. Bu yolda Pınar yayınları ve Umran dergisi gibi yayın organlarının desteğinde liseli gençlere yönelik Genç Öncüler dergisinin yayınlanmasını çok önemli buluyorum... Evet, bu yarışmaların en önemli tarafı, meçhul kabiliyetleri ortaya çıkarabilmesidir. Bu yolda ne kadar çok ödül verilir, ne kadar genç teşvik edilirse, eğitim ve kültür o kadar geniş kitlelere yayılabilir kanaatindeyim. Bu sağlanmadığı sürece, eğitim ve kültür faaliyetlerinin her zaman olduğu gibi mutlu bir azınlığın tekelinde kalması önlenemez... Abdullah Yıldız'ın Türkiye'nin dışına bile çıkan çalışmaları olmasa, her çevreden genç öncüler kendilerini ifade imkânı bulamazlardı. Hepsini gönülden kutluyor, bütün dostlardan onlara yardımcı olmalarını bekliyorum.

Mustafa Miyasoğlu - Jüri Üyemiz

Ödül Törenlerimizi, Gençlik Şölenlerimizi Yakından İzleyen Demet TEZCAN

vakit 10.05.2007

Salıncak, Genç Öncüler, Mecra...

İşi, eylemi ve çözüm yollarını arayan, öneren dinamik bir kitle duruyordu karşımızda. Gelecek nesle dair bir kez daha yeşeriyordu içimizdeki umutlar... Bir kez daha içimizi kaplayan karamsar manzardan utanıyorduk azim ve gayretle yola koyulmuş bu gençliğe bakıp. Birçok akranları hayatı konser dinlemek, sinemaya gitmek, karşı cinsiyetle gezip eğlenmek olarak görürken; kısa yoldan zengin olmanın hayalleri ile yanıp tutuşurken öte yanda bencilliğe, bireyselliğe, nemelazımcılığa meydan okuyan, yalnız kendini değil ümmetin derdini dert eden "ümmetin uzun soluklu yürüyüşü"nde gelecek vaad eden bir kitle duruyor. Birbirine kenetlenmiş, birbirinin derdiyle dertlenmeyi şiar edinmiş bir genç kadro.

Bugün adeta bir cinnetin eşliğinde, bunalımın, buhranın içinde sürüklenen başıboş hedefi olmayan bir genç nesil tüm toplumu kaygılandırıyor. Hemen her gün ajanslara gençlere dair kötü haberler düşerken 8 Mayıs akşamı FKM'de bir kez daha bizi bu karamsarlık havasından çekip alan gençlerimizi bu ortamın içine yuvarlanmasın diye ellerinden tutan ve onları Salıncak Çocuk Kulübü ve Dergisi, Mecra ve Genç Öncüler Dergisi çatısı altında bir araya getiren "Umran Okulu"na sonsuz teşekkür ediyoruz.

2004 Yılı "Televizyonun Hayatımızdaki Yeri" Konulu Yarışma 1.cisi Hakkarî'den Sibel TURGUT:

Yarısmadan bir gazete haberiyle haberdar olmuşum. Yazdım ve gönderdim. Bir mektup zarfında gönderdiğim yazımın ulaştığından emin değildim. Ödül almak aklımın ucundan geçmiyordu. Genç Öncüler, bizi uçakla İstanbul'a oradan da ödül töreninin yapılacağı salona getirince, ancak o zaman anladım kazandığımı. İlk defa orada tanıdım Genç Öncüler'i. Sonra bir de beraber İstanbul'u gezdik onlarla. Bütün bunlar birkaç sene önce, daha 15 yaşında iken olmuştu. Bir rüya gibi başlayan yazı hayatım, şimdi yine Genç Öncüler'de devam ediyor. Sanırım yaşadıklarımı size anlatabilmem için daha çok uğraşmam gerekecek. Bana bu günleri yaşatan Genç Öncüler ailesine tekrar teşekkür ederken, Liseli arkadaşlarımla yarışmaya katılmaları konusunda çekingenlik göstermemelerini hatırlatmak istiyorum.

DEMET TEZCAN

Öncü Gençlerin Örnek Çalışması

Salıncak, Genç Öncüler, Mecra...

Umran Okulu çatısı altında bir araya gelen ilköğretim, lise ve üniversite öğrencilerinin azim ve gayreti ile çıkarılan dergiler, ödüllü makale, hikâye yarışmaları... Seminerler, paneller, şölenler, tarih ve kültür gezileri...

Rabb'i bilen, haddini bilen bir neslin inşasında ortaya konan emek, gayret...

Geçtiğimiz yıl yapılan ödül töreninde gençliğin coşkısından, programı gösterdikleri muazzam alakadan habsetmiştim. FKM'de bu yıl dönüştürücü gerçekleşen ödül törenine yine maalesef katılabileceğimizi ümitliyorduk. Salon ağzına kadar volkan misali bir kitleyle dolmuştu. Günlük öncemden birimizde tekrar tekrar hatırladığımız atarımızdaki "vakitli gelin bak yer bulamazsın" diye uyardı bulduğumuz bir programdı.

Geçtiğimiz yıllardan tadı damagımızda kalan bir çoğunun içindeydik yine. Geçen yıl, keşke bu programa yaşa büyük olanlar hiç katılmasa da daha fazla genç gelebilse diye düşünmüştüm ama bitenaygı kendimizi bize yazmamız umutları o kitleye kattık. Akşam, ölümsüz sağımız, solumuz çoktan seller gibi benliği yıkıncaya hazır kıpır kıpır bir genç kitleyle doluydu. Tüm sandalyeler ve salonda kalan tüm boşluklar...

Akranları bilmeden ne yarışmalarında kısa yoldan şöret olmak için karan bir mücadele ile araya giren onlar, günün öncemden kendi emeklerinin ürünü olan programa katılıyordu.

Geceye Trabzon'dan katılan adı gibi Salih bir kadesimiz Necip Fazıl'ın "Sakarya" şiirini öyle coşkun, öyle içten okuyordu ki şiiri dinleyen tüm salon "Yağda Kalk Sakarya" kısmında gayri inşaklı kendilerini ayakta buluyor ve öyle alkıyordu Salih'i. Gençlerin gelen "Sakarya, Sakarya" tezahüratları ile Salih bir kez daha sahneye geliyordu. "Sakarya saf (çoğu) masunu Anadolu'nun, divanesi ikimiz kaldık yalnız Allah yolumun." İçten bir haykırış ve içten gelen dileme arzusu... Muhteşem bir tablo...

Kendilerine verilen gençliğe, zağbun, imkânların ve zamanın bilincinde bir genç kitleyi görmek umut verdi geleceğe dair. Mazisinden aldığı ibretle atıya doğru yol alan bir gençlik. Konuşma yapan bir başka kadesimiz zaten yeşer, umutsuzluğa yer olmadığın böyle bir lüksümüzün bulunmadığını ve bundan böyle bu tür programlarda alışıp sabahtan itibaren çözüme dair ne yapabileceğini tartışacaklarını söylüyordu.

İşi, eylemi ve çözüm yollarını arayan, öneren dinamik bir kitle duruyordu karşımızda. Gelecek nesle dair bir kez daha yeşeriyordu içimizdeki umutlar... Bir kez daha içimizi kaplayan karamsar manzardan utanıyorduk azim ve gayretle yola kopulmuş bu gençliğe bakıp.

Birçok akranları hayatı konser dinlemek, sinemaya gitmek, karşı cinsiyetle gezip eğlenmek olarak görürken; kısa yoldan zengin olmanın hayalleri ile yanıp tutuşurken öte yanda bencilliğe, bireyselliğe, nemelazımcılığa meydan okuyan, yalnız kendini değil ümmetin derdini dert eden "ümmetin uzun soluklu yürüyüşü"nde gelecek vaad eden bir kitle duruyor. Birbirine kenetlenmiş, birbirinin derdiyle dertlenmeyi şiar edinmiş bir genç kadro.

Bugün adeta bir cinnetin eşliğinde, bunalımın, buhranın içinde sürüklenen başıboş hedefi olmayan bir genç nesil tüm toplumu kaygılandırıyor. Hemen her gün ajanslara gençlere dair kötü haberler düşerken 8 Mayıs akşamı FKM'de bir kez daha bizi bu karamsarlık havasından çekip alan gençlerimizi bu ortamın içine yuvarlanmasın diye ellerinden tutan ve onları Salıncak Çocuk Kulübü ve Dergisi, Mecra ve Genç Öncüler Dergisi çatısı altında bir araya getiren "Umran Okulu"na sonsuz teşekkür ediyoruz.

Ümmetin uzun soluklu yürüyüşünde öncü ve örnek bir nesil oluşturma gayret, azim ve emeklerinden dolayı gelecek nesiller için kaygılanan tüm ebeveynler adına Arayışma ve Kültür Vakfı'na minnet duygularımızla Allah'a...

İçinde

Sahibi
Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu
Zafer Özdemir

Yayın Kurulu
Abdullah M.Yıldız, Burak Yakupoğlu,
Elyesa Koytak, Hüseyin Buladı, Murat
Çelik, A. Zeynep Toprak, Erva Günay,
Dilara Nur Kara, Elif Yaman

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar
Mehmet Kar, Murtaza Koçak, Emir
Timur Kafkas, Abdülvahap Yaman,
Saliha Can, Mustafa Onur Elifbaş, Betül
Kahraman, Ayşe Nüzhet Arslan, Sercan
Karadağ, Gülperi Tabanoğlu,
Ramazan T. Büyükküçü

Adres
Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@genconculer.com
gonculer@gmail.com

Grafik Tasarım
Proje Sanat

Baskı: Artus Basım
Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Gürel İş Merkezi No:14/1
Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

Sorular Sormalıyız Mehmet Kar	6
Karantina Bı' Yer Var Bildiğim	8
Haydi Birlikte Cenneti Kazanmaya Abdülvahap Yaman	14
Deşarj Erva Günay	16
Tarihte Bu Ay	18
Öncüler Öncüsü Şule Yüksel Olmak	20
Onlar Öndeler, Onlar Öncüler Şule Yüksel Şenler ile Röp.	22
Söz Sizde Şule Yüksel Şenler	30
Aliya İzzetbegoviç'in Hayatı ve Mücadelesi	32
Hoşçakal Bosna Mustafa Onur Elifbaş	34
Karikatür Okumaları Betül Kahraman	36
Tarık Tufan Diyor ki... Tarık Tufan ile Röportaj	39
Bilali Habeşî'nin Dilinden Ayşe Nüzhet Arslan	43
Etkinlik Genç Öncüler'in Yolu	46
Objektifime Takılanlar	49
Alamanya ve Hollanda İzlenimleri R.Tamer Büyükküçü	50
Kültür • Sanat Elyesa Koytak • A. Zeynep Toprak	53

er

GÖSTER KENDİNİ
Orta Sayfa

GÖSTER
KENDİNİ

iletisim@genconculer.com
mega center C34 blok kat 2 bayrampaşa-İstanbul
tel: (212) 640 01 22-23 • fax: (212) 640 01 25

Kim demiş umutlar tükendi diye!

Gençlerin umutlarının olmadığı, umutlarının tükendiği boy boy reklamlarla ilan ediyor. Ne hakla, hangi izin ve yetkiyle, ne cür'etle, hangi delille...? bunu yapabiliyorlar. Sonra da umudun olduğu "bildiğimiz bir yer var..." diyerek tüketim kültürüne, aileye isyana, ahlaktan uzak bir yaşantıya çağırıyorlar. Ve bunu basit bir reklam ilanına malzeme edebiliyorlar.

Genç Öncüler olarak her şeyden önce bu tanımlamaları, tanımları ahlaki/ etik bulmadığımızı belirtmeliyiz. Her şeyden önce bunu, bu coğrafyada yaşayan ve her türlü olumsuz şarta rağmen "dinimiz, değerlerimiz, ailelerimiz, komşularımız, yardımseverlerimiz, yol göstericilerimiz varsa umudumuz vardır", "ben varsam umut vardır" diyenlere karşı bir haksızlık olarak görüyoruz. Bu tür yayınlara bir an olsun kapılarak umudunu yitirenlerin istisna olduğunu biliyoruz. En zor şartlarda Mehmet Akif Ersoy'un "Asım'ın Nesli" idealini göstermiş bir toplumu, değil Türkiye'de dünyanın dört bir yanında inançları için fedakârlıklar gösterdiği, Batı toplumu başta olmak üzere dünyanın genelinde ahlaki ve toplumsal çöküşün yaşandığı bir sırada onu bir zamanlar dünyanın hâkimi yapan ahlaki ve toplumsal özelliklerini yeniden canlandırmaya çalıştığı bir zaman diliminde basit bir reklam ilanı dahi olsa kimse umutsuzluğa mahkum edemez. **Kim demiş umutlar tükendi diye?**

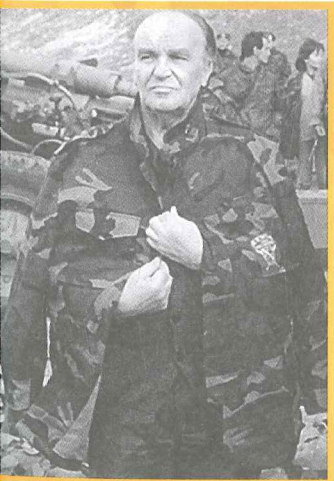
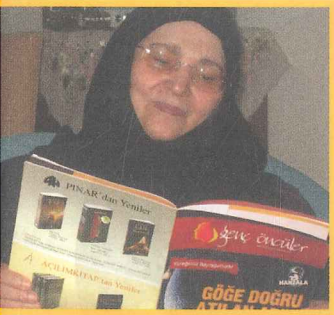
İnanan, gayret eden insanlar, dernekler, vakıflar, camialar var. Asım'ın Nesli'ni ideal edinen Genç Öncüler var. Yani özetle, insaf ve vicdan sahibi olan herkesin bildiği, ve bizim de bildiğimiz bir yer var!

Evet, üzerinde "hassas" olduğumuz bir yer'i Karantina'ya alıyoruz dergimizde bu ay. Okumanızı özellikle tavsiye ederken konuyla ilgili düşüncelerinizi dergimiz aracılığıyla okurlarımızla sizleri paylaşmaya bekliyoruz.

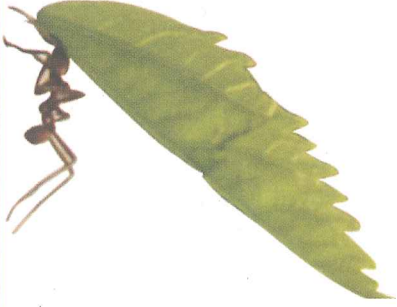
Bu sayımızda, kimsenin olmadığı yerde ortaya çıkıp ben varım diyerek, bu topluma inanç, bilinç ve ahlak aşıl原因an **Şule Yüksel Şenler** var. Rahatsızlığına rağmen dergimize yeni genç nesiller için röportaj verme nezaketini gösteren Şule Yüksel'e acil şifalar diliyoruz.

Yine, radyo ve TV. programcısı, yazar, kendi ifadesiyle "Bizim Mahalle"den **Tarık Tufan**'la yaptığımız söyleşi de bu sayımızda sizleri bekliyor.

Ve tabii... Artık gelenekselleşen ve bu yıl 5.cisini düzenlediğimiz ödüllü hikâye yarışmamızla ilgili geniş açıklamaları da dergimizde bulacaksınız.

SORULAR SORMALIYIZ

Bunca gün, ay, yıl ve ömür neden gelip geçmektedir? Ne anlama gelir bunca şey? Yani bir karıncanın ağzında bir damla suyu taşıması, bir örümceğin mağaranın kapısını ağıyla örmesi ne anlama gelir, ne anlatır bize?

Mehmet Kar

Neden yaşıyoruz? Hayat neden var? Ya da hayatı neden yaşamak zorundayız? Ve bu zorunluluklar biz isteyince neden artıp ya da azalmıyor? Neden her şey arzu ettiğimiz biçimde yaşanmıyor? Neden her sabah kalkıp giyinmek ve sonrada bir şeylerle uğraşıp akşam tekrar dönmek zorundayız? Ve neden hiçbir şey olmamış gibi her akşam ölüm uykusunun kollarına bırakırız kendimizi. Neden güneş her sabah doğudan doğup batıdan batmaktadır? Mevsimler değişmek zorunda mıdır? Neden baharda hayat bulan çiçekler, sararıp dökülmekte ve hiç olmamış gibi, hiç yaşanmamış gibi solmaktadır. Bunca gün, ay, yıl ve ömür neden gelip geçmektedir? Ne anlama gelir bunca şey? Yani bir karıncanın ağzında bir damla suyu taşıması, bir örümceğin mağaranın kapısını ağıyla örmesi ne anlama gelir, ne anlatır bize?

Sorular sormalıyız, daha çok soru sormalıyız. Zihnimiz karıncalansın diye değil, teslimiyetin emin kollarında huzur bulabilmek ümidiyle sormalıyız. Sormalıyız mesela göz pınarlarımızın

neden kurduğunu? Yüreğimizin neden bunca hissetmez ve umursamaz olduğunu. Sormalıyız yine bütün insanlık adına, kâinat ve bütün yaratılmışlar adına. Kadim sorular sormalıyız, hiç eskimemiş ve eskimeyecek olan. Sorular sormalıyız dünyaya, dünyalılara ve insanlığımıza. İnsan olmak, sadece var olmak, yaratılmış olmak anlamına mı gelir? Nedir insan olmak ya da insan kalmak?

Sorularımız kurşun kadar ağır, sarp dağlar kadar çetin olmalıdır. Yerinden oynatmalıdır dağları, dünyayı sarsmalıdır sorularımız. Önce kendimizden başlamalıyız sormaya. Aldığımız nefesin, beynimizden sızan her damla kanın hesabını sormalıyız önce. Sormalıyız örneğin ellerimizin, gözlerimizin ve sözcüklerimizin hayatın hangi günahkâr kollarında olduklarını? Suskunluğumuzun ve yutkuncularımızın nasıl bir ızdıraba dönüştüğünü sormalıyız kendimize. Sormalıyız yine akıp giden hayatın neresinde bulunduğumuzu ve hayatın neden bu kadar hızla akıp gittiğini. Gidenin ve yitirilenin ardından bakakalışımızı ve susuşumuzu sormalıyız. Ve sonrasında sormalıyız hayata, neden bir dolunay kadar berrak olmadığını? Neden bir güneş kadar aydınlık ve bir yıldız kadar yakın olmadığını? Dünyanın neden bu kadar kirliliğe ya da kirletildiğini sormalıyız belki de?

İnsan için sormalıyız, insanlık adına ve insan kalmak adına sormalıyız. Kendimizi, adımızı, geçmişini ve bugünü hatırlamak adına sormalıyız. Hayatımızın her anını sorularla örmeliyiz. Her nefes alışımız yeni bir sorunun müjdecisi olmalı. Bu müjdeciyi alıp taşımamız karanlıkların yerini aydınlığa bırakması adına. Ve daha nice sorular sormalıyız, sormak zorundayız. Biz sormazsak, kıyametimiz soracak çünkü.

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

"Asım'ın Nesli Diyordum Ya...
Nesilmiş Gerçek"

Arkadaşına çay ısmarla!

Bireyselleşme ve bencilliğin karşısında yer al,
Bir çay ısmarla!

Birlikteliğin ve paylaşmanın yanında ol.

Biz bir ve aynı dünyanın çocuklarıyız.

Sanal muhabbetleri bırak, O'nun ümmetinden ol!

Başuna savaşmadın
Başuna yaşamadın
Başuna ölmedin!..
Jesse Karakoç

Kim demiş, “umutlar tükendi” diye!

İnsanlara aslında ihtiyaç duymadıkları şeylerin eksikliğini yaşatan reklamların ahlaki yönü hep tartışıldı. Son zamanlarda ise buna reklamların insanların değer yargılarını belirleme iddiasına kalkışması eklendi. İnsanlar arasındaki konumunuzu, statünüzü, aldığınız, kullandığınız basit bir eşya ve aletle belirlemenin yollarının gösterildiği bu reklamlar ile ortaya çıkan dünyanın ne kadar gerçek hayatta yaşandığı ayrı bir tartışma konusu. Ama reklamların insanlara anlık hazlar yaşatarak sermaye sahiplerine hayli kazanç sağladığı da bir gerçek.

Biz bu sayımızda, insanları tamamen mutsuzluk ve umutsuzluk girdabında boğulduklarına inandırarak ve sanki bunun sorumlusu aile başta olmak üzere kaynağını dinimizden alan geleneksel değerlermiş gibi göstererek gençleri aile ve değerlerine isyana! çağırarak reklamlardan hareketle konuya bir ünlem koymaya çalıştık. Çünkü bu reklamların odağında genç insanlar vardı ve onların umutsuzluklarından söz ediliyordu.

Neymiş, umutların tükendiği bi' yer varmış, kim demiş umutlar tükendi diye! İşte Asım'ın Nesli Genç Öncüler ve işte bildiğimiz bir dünya...

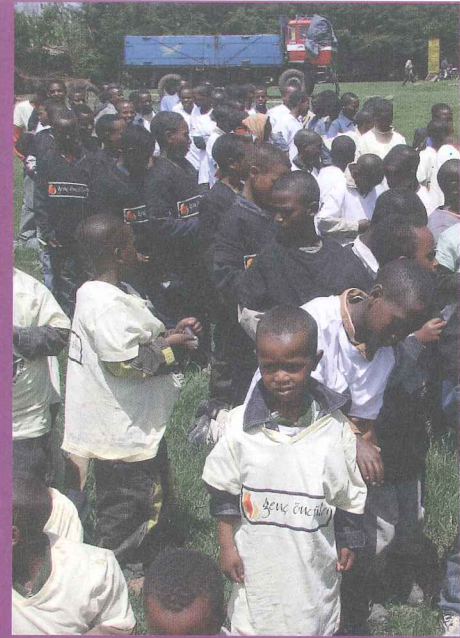

BI' YER BİLDİĞİ

Okulda, dershanede arkadaşların birbirlerini boş geyiklere, sanal muhabbetlere, günahın ve ahlaksızlığın hoş görüldüğü ortamlara çağırdığı bir zamanda, kendisi için istediğini kardeşi içinde istemedikçe tam olarak iman etmiş olamazsınız hadisini hatırlayıp, arkadaşını iyinin güzelin konuşulduğu, Allahın isminin anıldığı ortamlara çağırarak, birbirlerini sabra ve hayra davet eden davetçi gençlerin yaşadığı bi yer var bildiğim.

VAR M

Yardım ellerinin Afrika'ya kadar uzandığı bir yer...
(IHH - Medeniyet Derneği - Genç Öncüler Etiyopya'da)

İnsanların bireyselleştiği, birbirlerinden adeta kaçarcasına uzaklaştığı bir zaman diliminde "bir" olmanın hazzını yaşayanların olduğu bi' yer var bildiğim. Yaşadığı mahallede, şehirde, ülkede ve dünyada aç ve yoksul insanları görüp, komşusu açken tok yatan bizden değildir, düsturunu hatırlayıp o insanların dertleriyle dertlenen insanların yaşadığı bi' yer var bildiğim.

Kim demiş umutlar tükendi diye, bi' yer var bildiğim. Bütün insanlara söylemek istediğim bi' yer var bildiğim. Kendisine dayatılanlara karşı inadına direnen cesur gençlerin yaşadığı bi' yer var bildiğim. İsrafın, çıplaklığın, azgınlığın ve tüketim kültürünün karşısında çelik duvarlar gibi duran ve bütün bunların insanlığın felaketi olduğunu, hücreleri çatlarcasına haykıran gençlerin yaşadığı bi' yer var bildiğim.

Dünyanın uzak coğrafyasında açlıktan insanların öldüğü bir çağda tabağındaki son pilav tanesini de yemenin üzerine bir sorumluk olduğuna inanan ve sofrasındaki ekmek kırıntılarına kadar bitirmeye dikkat eden düşünceli gençlerin yaşadığı bi' yer var bildiğim. Her gün evlerimizin içlerine kadar sızan içimizi ve evimizi boşaltan televizyon programlarını izlemeyi reddeden ve onurlu bir duruş sergileyen temiz insanların yaşadığı bi' yer var bildiğim.

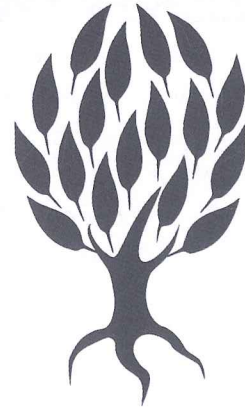
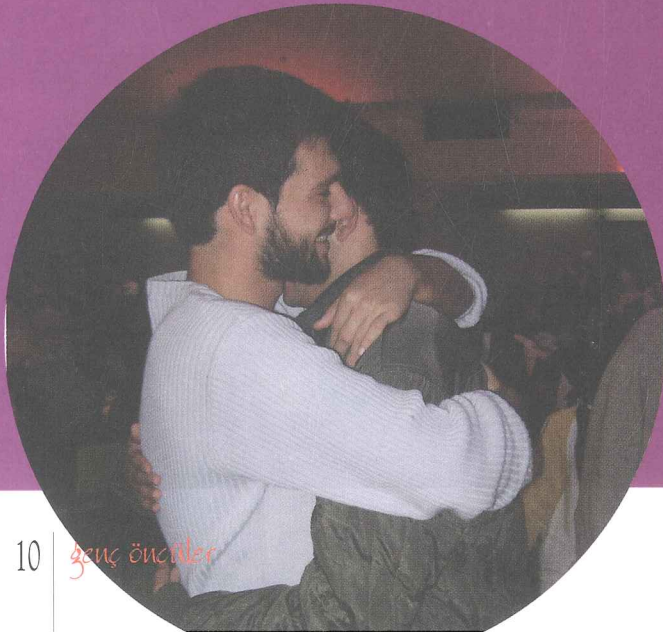
Okulda maddi durumu iyi olmayan bir arkadaşıyla kendi yarım ekmeğini paylaşan ve bunu sadece Allah rızası için yapan gençlerin yaşadığı bir "okul" var bildiğim.

Namaz için kuyruklar oluşturulan bir yer
Sultanahmet-İst. 2007

Dostluğun, kardeşliğin su katılmamış bir şekilde en saf en temiz duygularla yaşandığı bi' yer var bildiğim. Alınları secdede Rabblerine yalvaran ve yaşadığı çağın sancısını yüreklerinde hissedenlerin filizlendiği bi' yer var bildiğim.

Uzun soluklu bir yürüyüşe hazırlanan çilekeş yolcuların yer aldığı bi' yer var bildiğim. İnsanların kimliksizleştirildiği ve mankurtlaştırıldığı bir çağda kendi olmayı başarabilmiş Asım'ın Nesli Genç Öncüler'in ayak seslerinin işitildiği bi yer var bildiğim.

UMRAN OKULU

"Ümmetin Uzun Soluklu Yürüyüşü"

Düşünce•Kültür•Siyaset
umran
mecra
Üç aylık üniversite dergisi

genç öncüler
Aylık Gençlik Dergisi

Solincok
Çocuk Dergisi

"BU DERGİYİ OKUDUĞUMDA YALNIZ OLMADIĞIMI HİSSEDİYORUM." Zarife Güngör

"Yazı hayatına Genç Öncüler'le başladım. Bu yüzden her yeni sayısı benim için ayrı bir heyecan!" Zeynep Sarı

"Dergiye yeni abone oldum. Dergide işlenen güncel ve gençlere hitap eden konular, bizi dergiye bağlıyor." Zeynep Sarı

"Siz Pek Düşkün Bir Elçi"

YENİ SAYI ÇIKTI!

Kimse Batıramaz! Titanik

Konuk Yazar Celaleddin Vatandaş

genç öncüler

POSTER HAYATLI

"Siz Pek Düşkün Bir Elçi"

Zarife Güngör'ün (Sivas) mesajını bir ilanımıza taşımıştık. Yalnız Değilsiniz!

Bu gün gençlerin tepkisizleştirildiği, çevresinde yaşananlara karşı duyarsız hale getirildiği, bana dokunmayan yılan bin yaşasın inancının yerleştiği bir ortamda ve "sevgenç" olarak isimlendirildiği bir zamanda çevresiyle ilgilenen ve bir insan olarak dünyada yaşanan haksızlıklara duyarsız kalamayan gençlerin yaşadığı bir yer var bildiğim.

Okulunda, dershanesinde ve bulunduğu her ortamda bir yanlı! gördüğünde önce diliyle sonra eliyle düzelterken eylem adamlarının yaşadığı bir yer var bildiğim. İnsanlara inandırılmaya, yutturulmaya çalışılan "tek hayat sistemi var" yalanına kanmayıp, alternatif ve dipdiri bir hayat sisteminin var olduğunu göstermeye çalışanların var olduğu bir yer var bildiğim. Bu günü direnme ve dirilme günü olarak kabul eden ve her türlü pislige ve zulme direnen ve her gün beş vakit namazla yeniden dirilen Asım'ın Nesli Genç Öncüler'in hasretle beklediği bir yer var bildiğim. Allah'ın dinine yardım edenlerden olmak arzusuyla yırtınircasına koşuşturan İbrahim duruşlu, Hamza yürekli Ashabi Kefh timsali gençlerin, yüreklerin fethine doğru yol aldığı bir yer var bildiğim.

Kantinde arkadaşına bir çay ısmarlayan ve onun üzüntüsüyle üzülen aynı zamanda sevinciyle sevinen sağlam bir arkadaşlık ortamının inşa edildiği, bir yer var bildiğim. Okulda, dershanede arkadaşların birbirlerini boş geyiklere, sanal muhabbetlere, günahın ve ah-laksızlığın hoş görüldüğü ortamlara çağırıldığı bir zamanda, kendisi için istediğini kardeşi içinde istemedikçe tam olarak iman etmiş olamazsınız hadisini hatırlayıp, arkadaşını iyinin güzelin konuşulduğu, Allahın isminin anıldığı ortamlara çağırın, birbirlerini sabra ve hayra davet eden davetçi gençlerin yaşadığı bir yer var bildiğim.

Ne olursan ol gel ama olduğun gibi kalma diyen ve kapıları sonuna kadar herkes için açılmış, bir yer var bildiğim...

Akrabalarla bayramlaşmayı öncellediğimiz bir başka çağrı

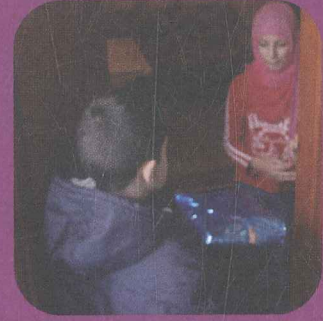
**HAYATIN HER ANINDA
HERKESTEN FARKLI
ŞEYLER GÖREBİLDİĞİN**

**ELLERİMİZİN ÜSTÜNE
(AMUDA) KALKMADAN
DA HAYATA HERKESTEN
FARKLI BAKABİLDİĞİ-
MİZ, HAYATIN VAR OL-
DUĞU HER YERDE VE HA-
YATIN HER ANINDA EZİ-
LENLERİ, ACI ÇEKENLE-
Rİ, ZULME UĞRAYANLA-
RI GÖREBİLDİĞİMİZ...**

**MEYDAN OKUMAK
İÇİN KELİMELERE İH-
TİYAÇ DUYMADIĞIN**

**ŞAHSİ ÇIKARIMIZ İÇİN,
NAM SALMAK, İNSANLARI
HOR GÖRMEK İÇİN DEĞİL,
DÜNYADAKİ HAKSIZLIKLA-
RI, ZULÜMLERİ, İSRAFLARI
ORTADAN KALDIRMAK
İÇİN MEYDAN OKUYAN
YÜREĞİMİZLE, KELİMELERE
HİÇ AMA HİÇ İHTİYAÇ
DUYMADIĞİMİZ...**

Genç Öncüler'in Çeçen
Mülteci Kampı Ziyareti

**YALNIZCA DUymAK İS-
TEDİĞİN SESLERİ DUya-
BİLDİĞİN**

**YALANA, GIYBE-
TE, KÖTÜ SÖZE
KAPALI OLAN KU-
LAĞIMIZLA, YAL-
NIZCA HAKK'IN
KELAMINI VE
O'NUN RAZI OL-
DUĞU SÖZLERİ,
SESLERİ DUya-
BİLDİĞİMİZ...**

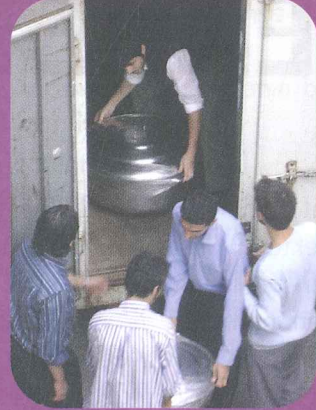
Bİ YER VAR Bİ

KURALLARI BEN KOYARIM DEYİP, KENDİ KRALLIĞINI İLAN EDEBİLDİĞİN

NEFSİMİZİN, HEVESLERİMİZİN, ŞEHVETİMİZİN KOYDUĞU KURALLARI KALDIRIP, KURDUKLARI KRALLIKLARI YIKIP, TEK KURAL KOYUCUYA İTAAT EDEREK, O'NUN KRALLIĞINI İLAN EDEBİLDİĞİMİZ...

HER DURUMDA KENDİN OLMAYI BECEREBİLDİĞİN

HER ZAMAN VE HER ŞARTTA KİMSE DEN ALKIŞ, TAKDİR BEKLEMİYİP, BAŞKASI İÇİN DEĞİL, ÖZENTİ İÇİNDE DEĞİL, İÇİNDEN GELEREK, ÖZÜNÜ GÜRLEŞTİREREK KENDİMİZ OLMAYI BECEREBİLDİĞİMİZ...

Ramazan ayında dünyanın dört bir yanında iftarlar veriliyor. İsimsiz kahramanlar bu yardım seferberliğine el atıyor.

KARASIZLIĞIN HOŞGÖRÜYLE KARŞILANABİLDİĞİ

YARATILIŞ AMACINI UNUTANLARA, BUNU HATIRLATMAK İÇİN UĞRAŞ VERİRKEN, ÖNÜMÜZE ENGELLER ÇIKARANLARI, DOĞRUYU GÖRMELERİNİ ÜMİT EDEREK HOŞGÖRÜYLE KARŞILAYABİLDİĞİMİZ...

VE BENİM YOLUM BU DEDİĞİN, Bİ YER VAR MI BİLDİĞİN?

VE DOĞRULUĞUNDA HİÇBİR ŞÜPHE OLMAYAN, İSTİKAMETİMİZ, YOLUMUZ BU DEDİĞİMİZ, Bİ YER VAR BİLDİĞİMİZ,

...DİĞİMİZ...

genç öncüler
Aylık Gençlik Dergisi

HAYDİ! BİRLİKTE CENNETİ KAZANMAYA

Abdülvahap Yaman

Dikkat edin! Cennet ne de hoş gelmektedir. İnsanın kulağına. İnanan ve inanmayan her kimseden insanın bir yakınına verdiği isimdir: Cennet! Cennet bir durak yeri değildir, gelip geçilen; bir karşılık yeridir. Dünya hayatında isteyerek ve bilerek tercih edilen ilahi çağrıya karşı verilen evet cevabının karşılığıdır. Sürekli ikamet yeridir. Ebedi istirahatgahtır. Sonsuzluk mekanıdır.

İlahi çağrıya cevap verip: Lailahe illallah diyen, evet sen bizim Rabb'imizsin, sana sığınır ve

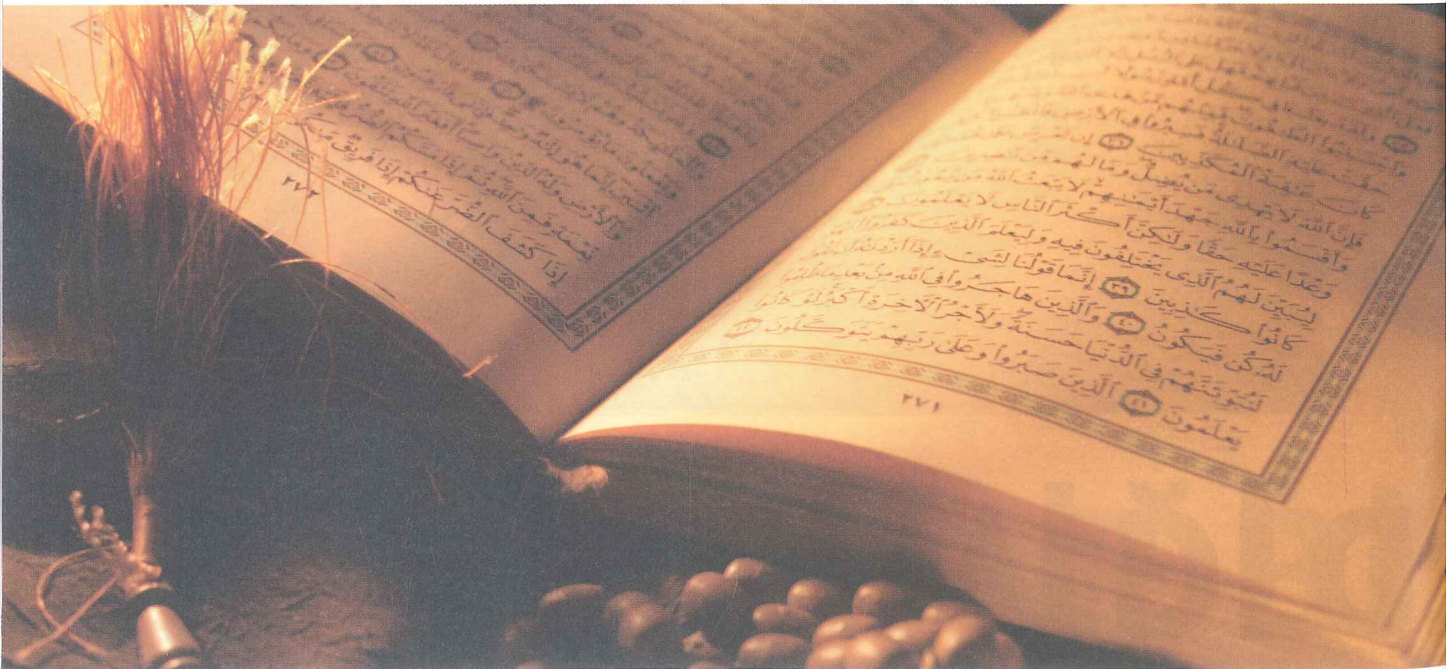
senden yardım dilerim diyerek boyun eğen, ey en yüce Rabb'im seni her türlü noksan sıfatlardan tenzih ederim demek suretiyle secdeye kapanan, kendisini kibre sürükleyebilen başını, yere koyarak (secdeye vararak) yaratıcı karşısında bir hiç olduğunu hatırlamak suretiyle, Allah'a teslim olanlara verilen mükafattır. CENNET!

"İşte onların mükâfâtı, Rableri tarafından bağışlanma ve altlarından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetlerdir. Böyle amel edenlerin mükâfâtı ne güzeldir!" Ali İmran 136

Cennetlikler sıralanırken Allah'ın koyduğu sınırlar içerisinde yaşayan, haram alanlara girmeyen, yasaklardan sakınan, iman üzere güzel bir hayat tarzı sürenler, salih amel işleyenler olarak sayılmaktadır.

Haddini bil! Çizilen sınırlarda kal! Görevini bil eksiksiz olarak onu tamamla! İman üzere yaşa! İyi ve güzel insanlarla birlikte ol! Güzel ve hayırlı işler yap!

Bunların sonunda dinin anlatıcısı peygamberler ve iman edenlerle birlikte sonsuz bir hayatı yaşamak için gir cennete. Ne hoş değil mi? Ne kolay değil mi?

Bunlar Allah tarafından konulan sınırlardır. Kim Allah'a ve Elçisi'ne tâbi olursa, Allah onu, mesken olarak içinden ırmaklar akan has bahçelere koyacaktır; işte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. Nisa 13

İman edip Salih amelde bulunanlara gelince onlar cennetlik-tirler. Onlar orada devamlı (sürekli) kalırlar. Bakara 82

Cennetin ve cennetliklerin durumu ile ilgili Rabb'imiz ayetlerinde ne hoş güzellikler göstermiştir. İnsanın arzu ettiği her nime-te zahmetsizce erişebileceği, sütten ve baldan ırmakların aktığı, altın bilezik ve incilerle süslenmenin olduğu, meyvelerin her çeşidinin bolca olduğu, soğuşun ve sıcaklığın etkilemeyeceği, en güzel konakların bulunduğu ve buraya giren müminlerin sonsuza dek istifadesine sunulmuş pek çok nimet vardır diyor. Yüce yaratıcımız. Rabbimiz Fecr suresinin son kısmında cennete nasıl girilebileceğini de anlatmıştır. Şöyle anlatılanlara bir göz at-tığımızda istenilenlerin pek öyle zor şeyler olmadığını gözlemle-yebiliyoruz.

Allah'ı memnun etmek, sadakatle Allah'a boyun eğmiş öncü insanlarla beraber olmak, bunları yaptığın zaman cennete gir-mek.

Rabb'ine O'ndan hoşnut olmuş ve O'nu hoşnut etmiş olarak dön. Fecr:28

Sen de katil sadık kullarımın arasına. Fecr:29

Gir cennetime Fecr:30

Takvâ sahiplerine vaad olunan cennetin özelliği (şudur): Onun zemininden ırmaklar akar yemişleri ve gölgesi süreklidir. İşte bu, (kötülüklerden) sakınan-ların (mutlu) sonudur. Kâfirlerin sonu ise ateştir. Ra'd:35

Kendine itibar edilmesini, hürmet edilmesini mi istiyorsun? Oku cennette nasıl karşılanaca-ğın ve nasıl itibar göreceğini.

İşte onlara, sabretmelerine kar-şılık cennetin en yüksek makamı verilecek, orada hürmet ve se-lamla karşılanacaklardır. Furkan:75

Gecekondu veya apartman da-iresi dışında villada mı yaşamak istiyorsun? Beğen cennetteki konaklarından istediğini.

İman edip de, Salih amellerde bulunanlara gelince, onlar için yaptıklarına karşılık olarak varıp kalacakları cennet konakları var-dır. Secde:19

Bu ve benzeri pekçok nimetlerin en iyisi en güzeli insana sunulur-ken insandan ise ne istenmektedir. Bütün bu nimetler insana ne karşı-lığında verilecektir bir bakalım!

"Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra da dosdoğru yaşayanlara korku yoktur ve onlar üzülmecekler-dir. Onlar cennet ehlidirler. Yap-makta olduklarına karşılık orada ebedî kalacaklardır. Ahkaf: 13,14

İyiler muhakkak cennettedirler, İnfitar:13

Peki! çok mu zor iyi insan ol-mak. Doğru ve düzgün bir ha-yat sürdürmek imkansız mı?

Elbette ki hayır!

Ancak iyi insan olmanın başlıca yolu: İman etmek,

öğrenmek,

öğrendikleri ile yaşamak,

başkalarının da öğrenmesini sağlamak üzere bildiklerini baş-kalarına anlatmaktır.

İyi ve öncü insanlarla arkadaş ve dostluklar kurmak, onlarla birlik-te olmak, aynı mekanları paylaş-maktan geçer.

Peki! ne yapılırsa cennete gir-meye hak kazanılır: Bazen na-maz kılmak. Bazen oruç tut-mak. Bazen fakirleri doyurmak, yetimleri korumak. Bazen Allah için gözyaşı dökmek. Bazen Allah için savaşmak. Bazen din an-latmak için seyahate çıkmak. Bazen anne babaya iyi davran-mak. Bazen sözünde durmak. Ama her zaman Allah'ı hatırla-yıp hata ve günahlar için tevbe edip arınmayı istemek.

İşte bu ve benzeri kurallara uyanlar, Allah'ın lütfuna mazhar olmuş ayrıcalıklı kullardır.

Cennete girmeye hak kazanmış V.İ.P. yolcularıdır.

Haydi! Elele vererek dini öğren-me ve öğretme yarışına katılma-ya, Hz. Peygamberin yolunda yerimizi almaya, Allah'tan cen-nete girme sözü almış V.İ.P. yol-cularının arasına katılma yarışın-da yerimizi almaya.

Evva Günay

"İyi bir yarışmacının sırrını vermek istemeyenler olabilir... Öyleyse biz söyleyelim..."

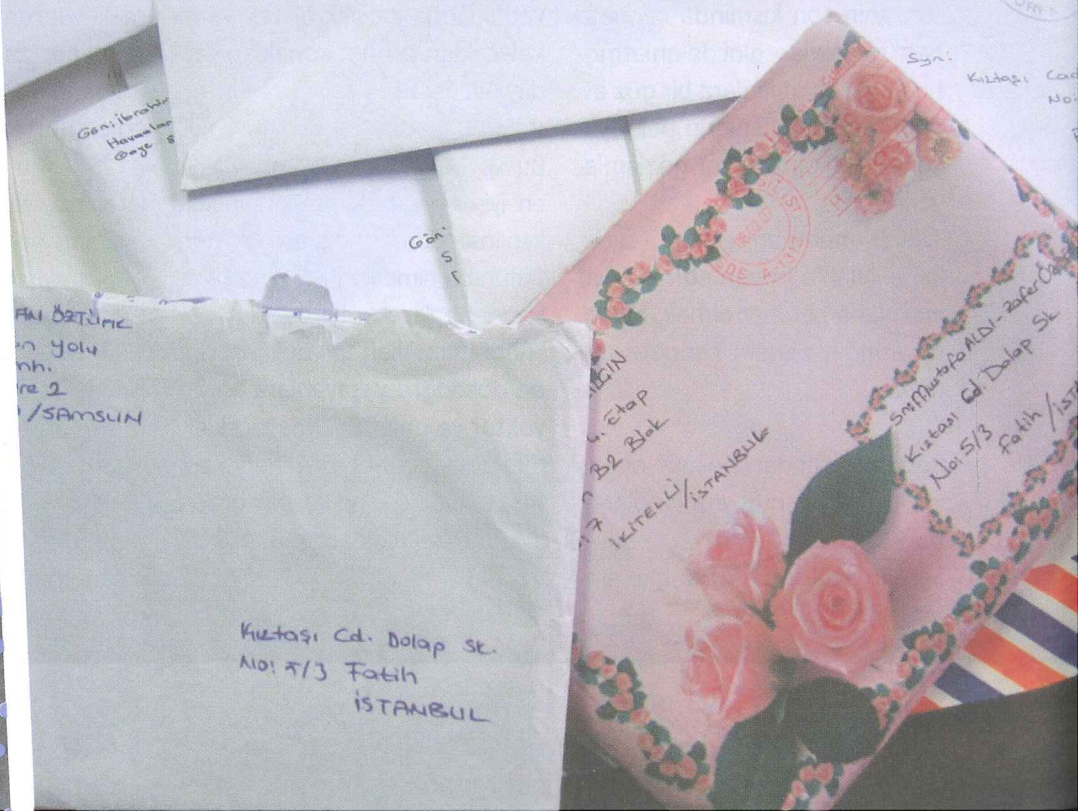
Bir yarışmayı kazanmak öncelikle iyi yarışmacı olmaktan geçer hiç şüphesiz. Yarışmaya gönderilen eserin güzelliğinin önceliğinde o eserin gelirken yolda karşılaştıkları yollayanın yarışma deneyimini de ölçer aynı zamanda. Ve aslında bununla birlikte başlar kazanıp kazanmama macerası...

Efendim, teknolojinin elimize yüzümüze vs.. bütün azâlarımıza bulaştığı çağımızda, tercihini mektuptan yana kullanan arkadaşlarımızın varlığını bilmek mutluluk verici. Yalnız önemli ayrıntıları atlamamak koşuluyla.. Yarışmayı düzenleyen tarafınız ve elinizde bir zarf; gönderen kısmı garip, adres kısmı yetim, ulaşabileceğiniz her türlü vasıta öksüz kalmış vaziyette. Böyle bir durumda yarışmaya katılan zatı muhterem ya da muhteremenin iyi bir yarışmacı olma yolundaki ilk adımı hüsrarla neticeleniyor. Mektubun kıyasına köşesine yazma serüveni, bir not olarak düşülse hiç de fena olmaz hani...

Gelelim bir diğer ulaşım şekli olan fax cihazlarına. Kırtasiyeciler amcalarımız sağ olsunlar. Bizleri mektup gibi zahmetli işlerden kurtarıyorlar. Lakin boynu bükük kalan taraf her zamanki gibi adres bilgileri olunca aaaa işler yine başladığı yere geri dönüyor/ dönemiyor..

Yarışmaya iştirak etmeyi düşünen arkadaşlarımıza, iyi bir yarışmacı olması bakımında son sır; eserinizi yazmadan en az bir ay öncesinden Yeşilçam filmleri, sırlı serüvenleri seyretmeyi bırakıp etkilerinden kurtulmanız...)

Tüm yarışmacı arkadaşlara bol adresli, bol ayrıntılı eserler diliyorum...

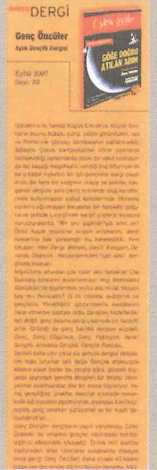
Genç Öncüler; Hilal TV, Haber 7 ve Anlayış dergisinde

Genç Öncüler dergisi, duyarlı basın tarafından ilgi görmeye devam ediyor. Geçen ay içinde Genç Öncüler dergisi Yayın Sorumlusu Zafer Özdemir Hilal TV'ye konuk olurken; liseli gençleri Genç Öncüler'e katkıda bulunmaya çağırdı. Mustafa Onur Elifbaş'ın yönetiminde, her Pazartesi günü saat 16.30 yayınlanan ve izleyicilerle buluşan Kültür Atlası programlarını kaçırmamanızı tavsiye ediyoruz.

Yine dergimiz yazarlarından Murtaza Koçak ise Haber7 televizyonunda Cumartesi günleri yayınlanan Genç Kültür adlı programa misafir oldu. Gençlerin görüşlerini serdettiği programa, alanında saygın isimler de katılıyor.

Genç Öncüler'e yer veren bir başka yayın organı da Anlayış dergisi oldu. Anlayış dergisinde Nermin Tenekeci imzasıyla yayımlanan yazıda, gençlik dergileri tarihi gelişimi içinde ele alındıktan sonra dergimizin eylül sayısı tanıtılıyor.

Size bir de HAVADİS'imiz Var?

Umran Yayıncılık Bülteni Havadis çıktı. Umran Yayın Grubu bünyesinde çıkan siyaset, düşünce, kültür dergisi Umran, üç ayda bir yayımlanan üniversitelerin dergisi Mecra, dergimiz Genç Öncüler ve çocuk dergisi Salıncak'tan haberlerin yer aldığı Havadis'i ücretsiz olarak edinebilirsiniz. (0212- 640 0122)

Sözün Özü:

"Alışkanlık anahtarı kaybolmuş bir kelepçedir."

TARİHTE BU AY

→ **644:** Halife Hz. Ömer, Medine'de düzenlenen bir suikast sonucu vefat etti.

→ **1922:** Saltanat ve Halifelik makamları birbirinden ayrıldı ve saltanat kaldırıldı.

→ **1922:** Son Osmanlı Padişahı VI. Mehmet (Vahdettin) İstanbul'u terk etti.

→ **1954:** Cezayir bağımsızlığını kazandı.

→ **1933:** İstanbul Darülfünunu, İstanbul Üniversitesi olarak açıldı.

→ **1948:** 'Sihirli halı' operasyonu başladı ve Yahudileri İsrail'e taşıyan ilk uçak, Yemen'e indi.

→ **1982:** 1982 Anayasası halkoyuna sunuldu.

→ **1839:** Gülhane Hattı Hümayunu'nun açıklanmasıyla Tanzimat Devri başladı.

→ **2004:** Filistin lideri Yaser Arafat, Paris yakınlarındaki bir askeri hastanede vefat etti. Arafat'ın cenazesi, 12 kısımda Kahire'de düzenlenen törenden sonra Ramallah'ta toprağa verildi.

→ **1924:** İlk muhalefet partisi Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası kuruldu.

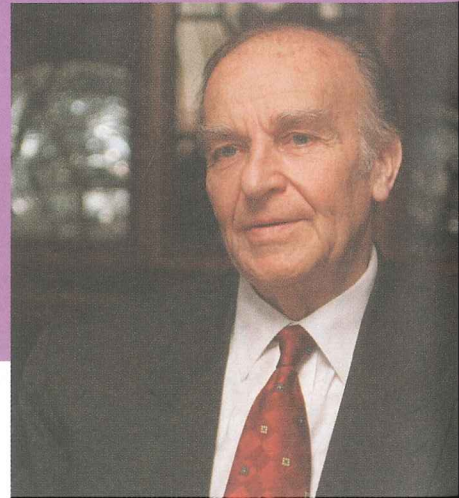

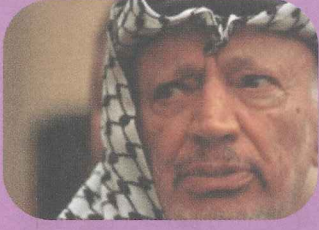
→ **1914:** Türk sinemasının ilk filmi olarak kabul edilen Yeşilköy'deki Rus anıtının yıkılışını belgeleyen film Fuat Uzkınay tarafından çekildi.

→ **1989:** Turgut Özal yemin ederek Cumhurbaşkanlığı görevine başladı.

→ **2006:** Irak'ın devrik lideri Saddam Hüseyin'e, 148 şiiinin öldürülmesiyle ilgili davada idam cezası verildi.

→ **1999:** Bolu, Düzce ve Kaynaşlı'da meydana gelen 7.2 büyüklüğündeki depremde 894 kişi hayatını kaybetti.

→ **2002:** Yapılan erken genel seçimde Adalet ve Kalkınma Partisi yüzde 34 oyla birinci parti oldu.

→ **2005:** AİHM, Leyla Şahin davasında Türkiye'deki başörtüsü yasağını onayladı.

→ **2002:** Kadıköy'de yapılan lig maçında Fenerbahçe Galatasaray'ı 6-0 mağlup etti.

→ **2003:** Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. protokolünün imzalanmasıyla Türkiye'de barış zamanı idam kaldırıldı.

→ **2003:** İstanbul'daki Neve Şalom ve Beth İsrail Sinagoglarıyla, HSBC bankası genel müdürlüğü ve İngiliz Başkonsolosluluğu'na düzenlenen saldırılarda çok sayıda kişi hayatını kaybetti.

→ **1995:** ABD'nin Daytona kentinde parafe edilen ve 14 aralıkta Paris'te Franco Tudjman, Slobodan Miloseviç ve Alia İzzetbegoviç tarafından imzalanılan anlaşma, kanlı Bosna Savaşı'na son verdi.

EKİM GÜNDEMİDEN YANSIYANLAR

- İsrail, İslam dünyasının ve Birleşmiş Milletlerin olumsuz görüşlerine rağmen, Türkiye'nin de bir heyet göndererek incelediği Haremüşşerif'teki kazılına yeniden başlama kararı aldı.
- 2007 Nobel Barış Ödülü'nü, küresel ısınmaya karşı tezleriyle öne çıkan eski ABD Başkan Yardımcısı Al Gore kazandı.
- ABD Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komitesi, 1915 olaylarına ilişkin, Ermenilerin 'soykırım' iddialarını desteleyen kararını onayladı.
- Zorunlu din dersi uygulamasına yönelik AİHM'de Türkiye aleyhine bireysel olarak açılan davada Türkiye haksız bulundu.
- Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde artan terör olayları sebebiyle, Cumhurbaşkanı Gül başkanlığında, Başbakan Erdoğan ve Org. Büyükanıt'ın da katıldığı 'terör' zirvesi toplandı.
- Kuzey Irak'a sınır ötesi operasyon konusunda hükümete 1 yıl süreli yetki veren tezkere Meclis Genel Kurulu'nda 507 oyla kabul edildi.
- 21 Ekimdeki referandum paketinde yer alan tartışmalı 19. madde Mecliste yapılan oylamayla paketten çıkarıldı.
- 21 Ekim'de anayasa değişikliği üzerinde yapılan referandum paketi, yüzde 31 hayır oyuna karşılık, yüzde 71 evet oyuyla kabul edildi.
- Doğu ve Güneydoğu'da artan terör olayları sebebiyle hükümet diplomasi hareketlerini artırdı. Talabani 'Türkiye'ye bir kedi bile vermeyeceklerini' açıkladı.
- Beşiktaş, İstanbul'da yapılan karşılaşmada, İngiliz ekibi Liverpool' u 2-1 yendi.
- Avrupa Futbol Şampiyonası'na katılma mücadelesi veren Türkiye, İstanbul'da Yunanistan'a 1-0 yenildi.
- Uzun süreli sürgünden sonra ülkesine dönen Pakistan'ın eski başbakanı Benazir Butto'nun konvoyuna saldırı düzenlendi. Çok sayıda kişi hayatını kaybetti.

Şule Yüksel olmak;

Dertli ama mütebessim, mazlum ama onurlu, mağdur ama mütevekkil, endişeli ama emin olmak...

Şule Yüksel Şenler

Yakın tarihi yaşayanlar, okuyanlar, bilenler onun açtığı çığırını daha iyi anlayacaklardır. Genç nesiller onu tanımalı ve anlamalıdır. Onu anladıkları zaman, "tek başına ne yapabilirim ki", "şimdi zaman zor zaman", "ama kadın olunca çok zor", "ama ailevi problemlerim var", "ama davaya kimse sahip çıkmıyor",

"ama zamanım yok", "ama çok yoruluyorum", "ama sürekli hastayım", "ama ...", "ama..." vb. tüm bahanelerin nasıl bahane olduğunu ve aşılabilmediğini görecekler.

Şule Yüksel olmak; dertli ama mütebessim, mazlum ama onurlu, mağdur ama mütevekkil, endişeli ama emin olmak. Bütün mümin kardeşleri ile birlikte Cennet'e talip olmak. Allah Ondan Razi Olsun."

Güliden Sönmez

Şule Yüksel Şenler 29 Mayıs 1938'de babasının işi nedeniyle 6 kardeşin üçüncüsü olarak Kayseri'de dünyaya gelmiştir. Aslen Kıbrıslıdır. Hiç çocuğu olmamış ama O binlerin, on binlerin annesi olmuştur.

Yazı hayatına çocuk yaşlarda (14 yaşında) Yelpaze Dergisinde hikayelerle başlamıştır. İlk köşe yazılarına Kadın Gazetesinde Duyuşlar adı altında yazmıştır. Daha sonra Yeni İstiklal Gazetesinde ilk yazısı baş sayfaya kapak yapılmış ve "İslam kadınına hitap" adlı yazısıyla birlikte davalar silsilesi başlamıştır. Bugün gazetesinde günlük yazıları yayınlanmış aynı zamanda Bugün gazetesi ile eş zamanlı Seher Vakti Dergisinde bir yandan baş yazarlık, diğer taraftan kadınlara sayfa hazırlamıştır. Zaman ve Milli Gazete de yazmıştır. Kadın kimliği, Vesika gibi pek çok dergi ve gazetede yazıları yayınlanmıştır.

Şule Yüksel Şenler 1960'lı yılların sonlarına doğru ülkeyi karış karış gezmiş ve

yurdun dört bir yanında seri konferanslar vermiştir. Verdiği konferanslar yurdun tamamında büyük bir ilgi uyandırmıştır. Tek başına olması, bayan olması, etrafında ona karşı duran bir sürü insanın olması gibi faktörler onu hiç etkilememiş aksine onun davasına daha çok sarılmasına vesile olmuştur. O Hakkı söylemekten hiçbir zaman geri kalmamıştır. Çok sıkıntılar yaşamış çok ıstıraplar çekmiştir. Fakat çektiği ızdıraplar, sıkıntılar onun davasının önüne hiçbir zaman geçememiştir. Kendisi o zaman ki amacını şöyle dile getirmiştir **“o zamanlar tek emelim; uyanan, gerçekleri hakkıyla kavrayan, İslam’ın ruhu ve davanın şuurunu gönlüne sindirmiş imanlı, ahlaklı, ilimli, edepli, cevval mi cevval, mücahidler ve mücahideler neslinin yetişmesiydi.”** Bu amaç doğrultusunda da her

zaman mücadele etmiş binlerce insanın zihninde hep “Mücahide Şule” olarak kalmıştır.

“Ağlayın ey müslüman kardeşlerim” başlıklı yazısında cumhurbaşkanına hakaret ettiği gerekçesiyle 9 ay hapisle cezalandırılmıştır. Mahkumiyet hayatında dahi dimdik duruşundan asla taviz vermemiş, Cumhurbaşkanı 2 ay sonra affettiğini bildirmesine rağmen o bu affi reddetmiş ve davasındaki kararlığı herkese göstermiştir.

Hem konferanslarıyla hem gazetede, dergideki yazılarıyla İslam mücadelesi veren Şule Yüksel Şenler yazdığı romanlarla gençlerin zihinlerinde yeni ufuklar açmıştır. Gençliğin ızdırabı, Hidayet, Kız ve Çiçek, Uygarlığın Göz Yaşları, Sağ El, Bize Ne Oldu kitaplarından bazılarıdır.

“Huzur Sokağı” kitabı ise Şule Yüksel Şenlerle bütünleşmiş ve bir döneme damgasını vurmuş ilk romanıdır. Huzur Sokağı onlarca kez baskısı yapılmış, on binlerce satmıştır. Bugün yerli klasikleri arasında yer almakta ve ilk günden beri aynı ilgi ile okunmaktadır. Üzerinden 40 sene geçmiş olmasına rağmen halen aynı şekilde etkileri sürmektedir.

Öncüler öncüsü olan Şule Yüksel’le ilgili hazırlamış olduğumuz dosyayla sizi başa başa bırakıyoruz. İnşallah bu hazırladığımız dosya onu bir nebze de olsa anlamaya ve tanımaya vesile olur. Kendisine hayırlı ve uzun ömürler diliyoruz... Sağlık sorunları çekmesine rağmen bizi kırmayıp röportaj yaptığı için Allah kendisinden razı olsun...

Onlar Öndeler, Onlar Öncüler

Şule Yüksel Şenler ile Röportaj

Geçmişe dönüp baktığımız zaman çok büyük bir kitleye hitap ediyordunuz. Bugünkü gibi televizyon, internet gibi hızlı iletişimi sağlayan araçlardan hiç birisi yoktu. Peki bu ilginin arkasında ki şey neydi? Nasıl insanlar bu kadar çok ilgi gösteriyorlardı?

Şule Yüksel Şenler: Milletimiz ne kadar ihmal edilmiş, ne kadar hasret kalmış ki böyle şeylere, normal bir şeye karşı böyle tepkiler veriyor. Ben insanımızı suya aç toprağa benzetirim. Nasıl ki susuz toprağa su verdiğiniz zaman hemen emer. İnsanımız

da kendisine bilgi sunulduğu zaman onu hemen alıyor. Yeter ki onlara bilgi sunacak tebliğ yapacak insanlar olsun...

Mücadele ettiğiniz dönemle ya da konferanslarınızı verdiğiniz dönemle alakalı enteresan bir hatıranızı anlatır mısınız?

Şule Yüksel Şenler: Ankara DTC Fakültesi Salonu'nda konferansım var. Ankara'ya geliyorum. Ankara'ya girer girmez sokakta ilanlar duyurular: "Şule Yüksel Şenler konferans veriyor". İnanmadım. Her taraf afişlerle kaplı. Ve o Ankara kalkmış kalkmış oturmuş, o kadar çalkalanmış. Biz de bir gün evelden geliyoruz. Gece otelde kalacağız. Vakit akşamüzeri. Havalarda soğuk değil. Ama benim birden bire sesim kısılıyor. Kısılmayı bırakın o kadar boğuk ve bed bir ses ki... Bakıldı, olmayacak, doktorlara başvuruldu. Telaş içinde doktorlarımızın da biri geliyor biri gidiyor. Her biri bir şey tavsiye

Şule Yüksel Şenler

ediyor. Hepsini tatbik ediyoruz. Kaynar sulara tutuluyorum, başımdan aşağı örtüler vs... Olmuyor. Annem dedi ki "Kızım o zaman başka bir tarihe erteleyelim.". "Olmaz anne", "Neden kızım?", "Allah kerim"... Sabah kalkıyorum, ses yine aynı. Aynı boğuk berbat ses... Annem yine yalvarıyor. Öğlene kadar neler yapmadık... Hiçbiri fayda etmedi. Annem ağlıyor: "Kızım ne olur bizi dinle. Koskoca üniversite salonunda neler ümit ederek geldiler. Bu sesle konuşulur mu?". "Olsun anne, Allah kerim" diyorum, başka da bir şey demiyorum. Konferans için koca bir salon dolmuş, başka bir salon açmışlar. Merdivenler, koridorlar, kantinler... Her taraf olduğu gibi dolu... Yağmurlu bir gün olmasına rağmen dışarı tıklım tıklım, içerisi almıyor. Cumhuriyet gazetesi, ki hep İslamî kesimin toplantılarını çok az sayıda gösterir, baş sayfada yazmış. İnanamadık: "Şule Yüksel Şenler! in konuşmasını Ankara'da on bin kişi dinledi." Onların dediği on bin, artık bilemiyorum gerisini. Orda sahneye kadar geldik. Annem bir yanda oturdu. Çantamı anneme vereceğim: "Al anne" dedim. Sesim yine berbat, boğuk... Annem yine üzülüyor, ağlıyor sessiz sessiz. Ben mikrofonu elime aldım, besmele çektim. "Esselamu aleyküm" dedim. İnanır mısınız bu ses, bugüne kadar hiç olmadığı kadar net, dört buçuk saat bülbül gibi şakıyor. Kendim inanamadım kendi sesime. Daha enteresani, konferans bitti. Sesim açıldı sandım. Selamladım.

● İzmir Site Sinemasında (Manevi Buhran) hakkındaki Konferansı veren Muharremiş Şule Yüksel Şenler, Müslüman hanımlara hitab ederken...

İZMİR, (S. UCEL bildiriyor)

Bir haftadan beri Ege'nin muhtelif il ve ilçelerinde vermiş olduğu Konferanslarıyla, on binlerce Ege hanıma hitap eden Muharremiş Şule Yüksel Şenler «Türkiye Komünizmle Mücadele Demeği» Genel merkezinin tertiplemiş olduğu 84 üncü konferansını İzmir Site sinemasında vermiştir.

Şule Yüksel Şenler'in «TÜRKİYEDE MANEVİ BUHRAN» konulu vermiş olduğu bu konferans şiddetli yağmura rağmen İslamiyet düşmanlarını çığna çevirecek kadar muhteşem olmuştur. Şenler, konuşmasına, (Devamı Sa. 7, Sü. 1 de)

MAHKEME SALONUNU SANKİ VE SAHİTLER DOLDURUNCA DİNLEYİCİLERE YER KALMADI

5 suçlu hakkında 32 şahit ifade verdi

ESKİŞEHİR (H.A.A)

Tekrar anneme döndüm, "Anne çantamı verir misin?". Ses yine aynı, iğrenç boğuk ses.

Yazarlık hayatınızdan biraz bahseder misiniz? Ve yazarlık hayatınızın belki de en önemli meyvesi olan Huzur Sokağı'ndan...

Şule Yüksel Şenler: "Huzur Sokağı" demek bir hidayet kapısı demek bir bakıma. Yani birçok kişinin, kaç nesil geçti bakın hidayet kaynağı oldu elhamdülillah. Okudum kapandım, okudum tüm hayatım değişti diyen

bir sürü insan oldu. 1967'den 2007'ye... 40 senedir sanki ilk basılmış gibi bugün hala aynı şekil devam ediyor.

Çok enteresan bir hikâyesi vardır Huzur Sokağı'nın. Ben daha açık bir genç kızım. Bir gün ağabeyim eve Şule adında bir mecmua (dergi) getirdi. Hakikaten çok da okşayıcı bir üslupla çıkan bir dergiydi. Kendi kendimle baş başa kaldığım zaman okuyorum ağlıyorum. Bana çok sıcak duygular yaşattı bir nevi benim hidayetimin başlangıcı sayılabilir. Sonra düşündüm dedim ki Şu-

«Ben, nüfuz ve menfaat peşinde değilim. Ben sadece Müslümanım»

● Muharremiz Şule Y. Şenler İzmir 2. Ağır Ceza Mahkemesi huzurunda.

Muharremiz, bir konferansından dolayı mahkemeye verildi

ŞULE YÜKSEL ŞENLER DÜN YARGILANDI

Jemir (S. Ucel bildiriyor)

Geçen sene Şubat ayında Bandırma Evlendirme dairesinde vermiş olduğu «İSLAMDA KADIN VE MÜKELLEFLİYELER» konulu konferansından dolayı hâkîmlikte Bandırma Savcılığı tarafından dava açılan Gazetemiz yazarı Ş. Yüksel Şenler'in duruşmasına 11 Nisan Cuma günü Reis Kemal Türel, Hâkim Meliha Yalazan, Cengiz Erkut ve Sevgi E. Rühi Akcahan müteakik İzmir 2 nci A-

ğır Ceza Mahkemesinde bakıldı.

Duruşmada hazır bulunan Ş. Yüksel Şenler, «Evvelce tahkikat safhalarında verdığım ifademi teker teker ederim dedi ve «Ben konferanslarımda, Müslüman kadını İslâmîyetten önceki devrelerle, İslâmîyetten sonraki zaman için teklîke tedi bi tuttum. İslâmdan önceki devre ait kadınlığın izahında yalnız bir topluma bağlı kadımların mahiyetini izah ve tabiiyetini, aile içinde» (Devamı Sa. 7, Sü. 1 de)

● Şule Yüksel ŞENLER konuşurken...

Şule Yüksel'i Kandıra'da 7 bin kişi dinledi

● Operlörleri kestirmeye kalkın Hericel (1) kaymakamı, halkın kaymakamlığa ve emniyet komiserliğine yürümesi üzerine korkudan tekrar operlörleri çalıştırmak mahurvatında kaldı.

le'ye ya kısa bir roman ya da uzun bir hikâye yazayım.

Hemen başladım kurmaya. Romanı kurarken ağabeyimden çok etkilendim. Ağabeyim tam bir Müslüman genç ben ise Batı hayatının izlerini taşıyan genç bir kız. Bilal karakterinde ağabeyimi; Feyza karakterinde ise kendimi canlandırdım. Yazmaya tam başlayacaktım ki dergi kapandı.

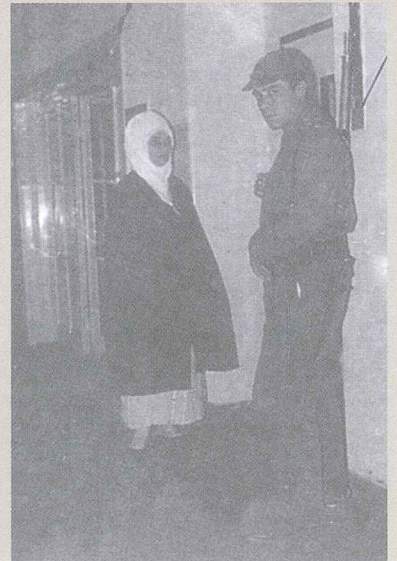
Aradan epey bir zaman geçti. Bu geçen süre zarfında benim hidayetim kapanmam gerçekleşti.

Ben de o zamanlar ilk günlük İslamî gazete olan Bugün'de yazmaya başladım. O sıralarda konferanslarımda başladım. Çok yoğun bir tempoyla çalışıyoruz.

Bir gün ağabeyimi rejisör Yücel Çarhoğlu çağırıyor. Şule Hanım bize bir film senaryosu yazabilir mi diye rica da bulunuyor. Ağabeyim bana söylüyor bu teklifi ben de memnuniyetle kabul ediyorum. Ama tek bir şartım var o da o zamanların klasik var olan

İslami içerikli bir senaryo yazmayacağım diyorum. Benim yazacağım senaryo günlük hayattan olmalı fakat İslami izler ve motifler taşımalı diyorum. Ben de senaryoyu kaba taslak olarak yazdım ve Yücel Bey'e gönderdim. Yücel bey diyor ki ben senaryoyu okudum çok beğendim ama bu filmi çekerken özüne sadık kalmaya dikkat etsem de başkaları dikkat etmez oradan kırpar buradan kırpar ve Şule Hanım'a çok büyük saygısızlık yapmış olurum diyor. Yücel Bey böyle bir karar alınca tabi benim yazdığım senaryo kaldı.

Bir gün Mehmet Şevket Eygi (o zaman, Bugün gazetesinin sahibi) yazdığım senaryoyu roman olarak yazmamı ve gazete yayınlanmasını istedi. Ben bu fikre sıcak baktım. Bir gün konferans vermek için şehir dışına çıktık. Konferans saatine az bir zaman kaldı ben de bekliyorum. Ağabeyim telaşlı bir şekilde içeri girdi ben de ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. O da sen hiç radyo dinlemedin mi dışarı hiç bakmadın mı? diyor bana. Ben de hayır

diyorum. Radyoyu açıyoruz ben çok oluyorum. "Şule Yüksel Şenler ilk romanını yazdı. Şule Yüksel Şenler, Huzur Sokağı'nı yazdı diye bangır bangır anons ediyorlar." Ben o kadar şaşırardım ki ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Dışarı bir bakıyorum ki kocaman bir afiş "Şule Yüksel Şenler ilk romanı "Huzur Sokağı"nı yazdı. Pazartesi günü Bugün gazetesinde yayınlanmaya başlıyor." O anda ne yapacağımı şaşırdım. Konferansı verdikten sonra İstanbul'a döndüm. Önümde yazmak için 2 günüm var. Neyse pazartesi günü yayınlanacak tefrikayı yazdım ve gönderdim. Artık ondan sonra daha da yoğunlaştım. Konferanslarım devam ediyor her gün günlük gazeteye yazı yazıyorum bir de artık her güne roman yazmaya başladım. Bu şekilde yoğunluk devam etti ben birinci cildi yazdım.

Ondan sonra benim mahkumiyet hayatım başladı. Hapishanede de ikinci cildi yazarım diye umut ediyordum ve çıkınca yayı-

nevine vermek üzere konuşmuştuk. Ama benim düşündüğüm gibi olmadı. Oradaki insanlar bana kalem tutturmadılar. Aradan zaman geçti ben hapishaneden çıktım. Tabi yayinevi sahibi beni bekliyor. Baskıya gireceklermiş. Ben de kitabın henüz bitmediğini söyledim ve toparlamak için zaman istedim. Ama maalesef ki anlayış göstermediler. Ve bana bir gecelik zaman verdiler. Bir gecede romanı bitirmemi istediler. Bu düşündüğümüz zaman gerçekleşmesi mümkün olmayan bir şeydi. Ben de yapamayacağımı dile getirdim fakat hiçbir şekilde kabul görmediği için o gece odama çekildim ve yazmaya başladım. Fakat o kadar zor ki yazmam. Başladım yazmaya bir yandan yazıyorum bir yandan da hüngür hüngür ağlıyorum. Çünkü kitabın son kısımları tam duygusallığın zirveye ulaştığı anlar. Sabaha kadar hiç uyumadım ve elhamdülillah sabaha karşı bitirdim. Bir gecede kitabın tam 56 sayfalık kısmını yazdım. Bu Rabbimin bana bü-

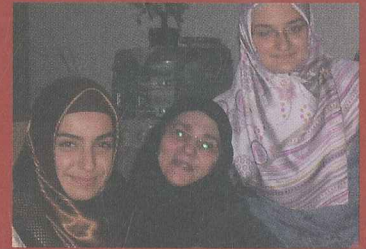
SÖZ SİZDE

Şule Yüksel'i tanımıyorum; ama Huzur Sokağı'nı okudum. Bir insanı nasıl müslüman olduğunu, seçtiği bu din için nelerden vazgeçtiğini davası için nasıl mücadele ettiğini gözler önüne seren etkileyici bir eser.

Hilal Küçükkahraman

Huzur sokağı çok sürükleyici bir roman ama edebi anlamda iyi değil. Şu sıralar "hidayete erme" romanları çokça yazılmakta; ama Huzur Sokağı yazıldığında ilklerdenmiş. Yani Şule Yüksel Şenler bir akımın öncüsü. Aynı zamanda entelektüel anlamda örnek bir şahsiyet.

Rümeysa Keleş

Şule Yüksel Şenler ismi zihnimde bir ekol. Kitleleri peşinde koşturan müslüman başörtülü bir kadın. Bana inanılmaz geliyor. Onun yaşadıklarını okuyunca yaşanan dönemi anlamakta zorluk çekiyorum.

yük bir yardımıydı. Şimdi dönüp baktığımda ne kadar zor yazılma süreci de olsa iyi ki yazmışım diyorum.

Çünkü 1967'den günümüze kadar bir çok insana hidayet kaynağı oldu. Bu gerçekten büyük bir lütuf ve Rabbimin bana büyük bir ihsanı. Belki de hayatımın en güzel meyvesi...

Şöyle geçmişe dönüp baktığınız

da bu zaman ki gençlikle geçmişte ki gençliği kıyasladığınız vakit nasıl bir tablo çıkıyor ortaya?

Sule Yüksel Şenler: O zamanın İslamî gençliğine önder olabilecek bir tek Necip Fazıl Bey vardı. Fakat o zamanlar o kadar kurak bir devir ki... Ben de Necip Fazıl'ın konferanslarına giderdim. Allah ona gani gani rahmet etsin. Nur içinde yatsın. Konfe-

ranslarında gençleri coştururdu. O zamanın gençliği aslında bir çok şeyden mahrum bir gençlikti. En önemlisi ise gerçekten mahrum bir gençlikti. Ben gençler üzerinde çok fazla duruyordum. Özellikle liselere din dersi konulması üzerinde çok fazla çalıştık. Bir kampanya başlattık. Hükümet çok fazla sıkıştı. Ve mecburen konulmak zorunda kaldı.

Bu meşakkatli hayatınızı uzun soluklu yürüyüş olarak nitelendirecek olursak bu yürüyüşte hiç moral bozukluğu yaşadınız mı?

Sule Yüksel Şenler: Her türlü çirkin hareketle karşı karşıya kaldığım zamanlar oldu. Bunlar bana tesir etmezdi. Yani onların o halleri beni daha çok kamçılıyordu. Ve daha çok coşuyordum. O mücadelenin lezzetini anlatabamam size. Bir yandan ciğeriniz yanıyor bir yandan islama sataşılıyor. Neler neler...

Bana neler neler yaptılar bunlar bana hiç dokunmadı. Hakaretlerle karşılaştığım zaman sende aynı şekilde cevap verebilirsin ama karşılık vermemek ve sessiz kalmak daha faziletlidir. Şimdi onun için hem nefis terbiyesi oluyor hem de çok güzel neticeler alıyorsunuz. Bir müddet sonra görüyorsunuz ki o size ok atanlar sataşanlar gelip özür diyorlar.

Sağlık sorunları yaşayan Sule Yüksel Şenler'e, bizi kırmayıp zamanını ayırdığı için çok teşekkür ediyoruz.

Hidayeti kelimelere dökerseniz neler söylersiniz?

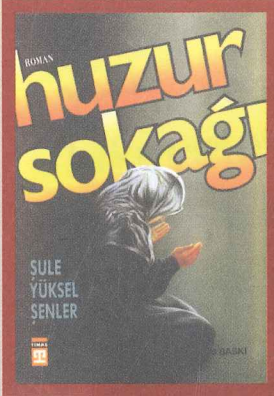
Sule Yüksel Şenler: Hidayet hidayet kitabımda da yazdığım gibi cidden Allah'ın çok büyük bir lutfü çok büyük bir ihsanı. Çünkü onun karşılığı gaflet. Daha kötüsü küfürdür. Küfür imanın karşısıdır. Yani inkar. Onun için müslümana verilen bu güzel iman hidayetle çiçekleniyor. İmanımız hep vardır. Ama hidayeti tatmayan bilemez. Hidayet kelimelere dökülemeyecek kadar hem derin manalar taşıyor hem de büyük bir mutluluk. Yani ömür boyu değil. Sonsuza kadar mutlu bir hayatın yolu oluyor. Çünkü neden cennetle müjdeleniyorsunuz. Hidayet onun ilk kapısı. Adeta cennetin kapısı gibi. Tabi bundan sonra ki o hidayet yolunda yürüyeceğiniz o attığınız adımlarınızda dikkat etmeniz şartıyla...

Bir devirden bütün bir hayatı aydınlatan eserler..

Şule Yüksel Kitapları ve Huzur Sokağı
Erva GÜNAY

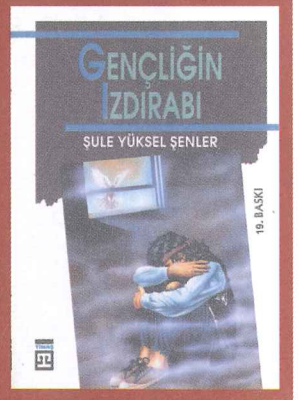
Bâkî kalan gökkubede hoş bir sada bırakmak herkese nasip olmaz. Dünyaya belirli bir amaç uğruna geldiğimizi hesaplarından çıkarmayanlar bir güzellik bırakabilmek için didinseler de nasip kimilerini gelir bulur.

Şule Yüksel Şenler, hayatı, düşünce dünyası, eserleriyle milyonlarca gence ışık olmuş ve gök kubbe-mizde hoş sedalar bırakmış bahtiyar insanlardandır. Kendilerinin hem edebiyatımıza hem fikir ve düşünce dünyamıza olumlu katkılar sağladığı birkaç eserini hatırlayalım:

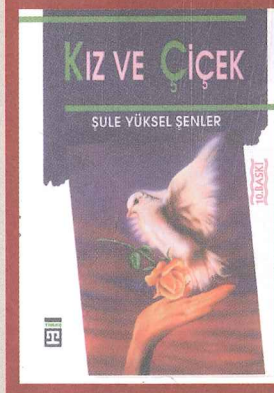

Huzursuz bir dünyada kendine *Huzur Sokağı* arayışına giren gencin yaşam serüveni, hiç şüphesiz akla ilk gelen eseridir. Alanında ilk kez çıkan ve hala daha milyonlarca baskı yapan bu kitabı özel kılan acaba ne olabilir? En başında ihlâs ve samimiyet, başlarken de dediğimiz gibi insanlara fayda bırakmak çabası bu eseri ölümsüz kılmıştır. Bilal ve Feyza'nın yaşadıkları nesilden nesile akan gençlerin hayat sınavlarına verilen güzel bir örnek belki de. Onların şahsında gençlerin dili, duygu ve düşünceleriyle bu denli örtüşmesinin yanı sıra kullanılan edebi dil huzur dolu bir sokağa girmek isteyenlerin sığındığı liman oldu adeta...

Renkli billboardların ve cafcacılı yaşamın pullarına kapılan gençliğin gittiği bir çok yolun aslında ne kadar renksiz ve sönük kaldığını gösterebilme çabasını her daim kendine şiar edinmiş yazar, *Gençliğin İzdırabı*'ni gençlerin dilinden, gençlerin dünyasından satırlara dökmüş. Kalemle alındığından bu yana ısrarla okunan eserin temelinde hep olan samimiyeti, hizmet sevgisi yatmaktadır hiç şüphesiz.

Okuyucu mektuplarından ilham alınarak hazırlanan ve Müslüman bir kimliğe sahip genç kızın, bir bayanın toplum içindeki sorumluluklarını anlatan *Kız ve Çiçek*, yıllar süren bir azmin mahsülü olarak karşımıza çıkmaktadır. Uzun yıllar boyunca okuyuculardan gelen ibretlik mektuplar ve onlara karşılık yazılan tecrübî bir kalem... Yaşama ışık tutacak, mücadele örneklerini bolca görmek için atlanmaması gereken önemli bir eser..

GÖSTER KENDİNİ

iletisim@genconculer.com

mega center C34 blok kat 2 bayrampaşa-istanbul
tel: (212) 640 01 22-23 • fax: (212) 640 01 25

Yazar Mısın?

Bir çok yazar daha sen yaşlardayken yazmaya başladı. Ama birçoğu ancak çok sonraları senin onları gördüğün makama oturdu. Önce ne yazacağına karar ver. Konuyu seçtikten sonra o konuyu en iyi hangi türde ifade edeceğini düşün. Seçtiğin yazı konusu araştırma yapmayı gerektiriyor mu? O zaman tabii ki hemen internete koşma. Sözlükler, ansiklopediler, makaleler, tarih kitapları ve daha birçok kaynak esere ve kütüphanelere başvur. Yoo benim bunlarla işim yok diyorsan, içimdekileri döküceğim diyorsan en azından düşüncelerini belli bir önceliği, sırayı gözeterek yazmaya çalış.

Objektifime Takılanlar

Her fotoğraf bir hikaye... bin hikayeye açılan bir kapı...
"Objektifimize Takılanlar"ı hikayeleriyle birlikte Genç Öncüler'de yayımlanmak üzere bekliyoruz...

Çizer Misin?

Genç Öncüler'le "Çiz" me'yi aşın!
Sadece çizme Göster Kendini, gönder eserini.
Çizer misin o halde artık eserlerini yayımlatabileceğin bir yer var.

Genç Öncüler; yazmak, düşüncelerini paylaşmak hatta mırıldanmak isteyen herkesin katkı sağlayabileceği bir dergi. Gençliğin dilinden gençler için Göster Kendini.

Yazı, resim, karikatür denemeleriniz, ilginç hikayeleri olan fotoğraflarınız, arkadaşalarınızla- okulunuzla ilgili hatıralarınız, mektuplarınız, önerileriniz bizim için önemli. Genç Öncüler bunun için var. Göster Kendini.

Şule Yüksel'le ilgili düşünceleriniz için söz sizde

Şule Yüksel Şenler denince aklıma ilk kendisini davasına adanmış bir insan geliyor. İlginç başörtü modelleri ve büyüleyen konuşmalarıyla Türkiye'de başörtülülerin bir efsanesi...

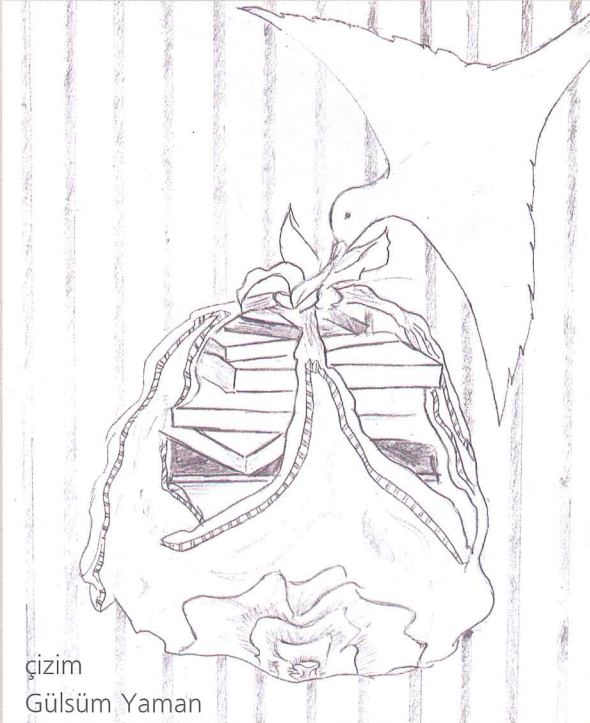
Haticenur Aydın

Huzur sokağı benim evimde gördüğüm ilk roman-
dı. Kapağındaki resmi uzun uzun incelediğimi hatırlıyorum. Olması gereken bir müslüman kadın imajını anlatırdı. Huzur sokağı özlemine çektiğimiz bir sokaktı. İdeal sokak Huzur Sokağı bir romandan öte olması gereken, arzu edilen bir dünyaydı.

Büşra Kılıç

Zorla elime verildikten sonra zorla okunmayan kitaplardan birinin yazarı. Huzur sokağı dememe gerek bile yok sanırım...

Nazlı Eriş

çizim
Gülsüm Yaman

Şule Yüksel Şenler deyince mütedeyyin bir kesimin uzunca bir zamandır içinde biriktirdiği duyguların tercümanı olan bir kişilik geliyor aklıma ilk olarak. Bizler onun yazın hayatından çok fikri hayatına odaklanmalıydık ama yetişemedik. Yaşanılanların küçük izleyicisiydik. Annelerimiz kadar bizi de dünyayı, modern batının sığ düşünce sistemi ile algılamaktan uzağa taşıdı. Bende kadın olması da ayrı bir anlam ifade ediyor. Çünkü ona kadar sanki bu dava erkeklerin omuzunda taşıyor gibiydi. Onca yıl göğüs gerdiği hayatın ağır yükü içinde o büyük entelektüel birikim çok az rastlanır bir meziyettir diye düşünüyorum.

Bir şablon bence Huzur Sokağı. Kitabı okuduktan sonra o doğrultuda başka bir kitap inanın okuyamadım. Çünkü okuduğum her kitap Bilal ya da Feyza'dan izler taşıyordu. Bu kitap İslami roman geleneğinin öncüsü oldu.

Süheyla Sancar

Şule Yüksel denince aklıma huzur sokağından başka bişey gelmiyor. Bir döneme can vermiş, devrin mücahidesi olmuş bir yazar geliyor aynı zamanda...

Zehra M. Kandur

Hidayet kelimesini kimse onun kadar güzel tanımlayıp, tanıtamadı... Çocukluktan, bambaşka bir döneme geçişin adının, hidayet olduğunu da öğretendir kendisi... Huzur sokağı ile birlikte iki dünyada da var olsun!

Asude Zeynep Toprak

Şule Yüksel Şenler kadınların tesettürlü yaşamasını inançla savunmuş,ömrünü genç kızlara başörtüsünü sevdirmek için adanmış,devrinde çok etkili olmuş öncü bir kadın. Şule Yüksel Şenler'in muhteşem eserlerinden biri olan Huzur Sokağı hayatımda okuduğum en güzel ve hayatıma yön vermemi sağlayan en etkili kitaplardan biri. Kitap Feyza ile Bilal'in olağandışı aşklarını anlatıyor.Tamamen dini motiflerle süslenmiş çok güzel bir eser...Aşkı,sevgiyi,sadakatı,doğruluğu,iman ve hakikatı bu kitapta tekrar yaşayabiliyoruz. Bir kitap ancak bu kadar güzel olabilir. Heyecan duyarak ve büyük bir zevkle okuduğum bu kitabı okuyalı 7-8 sene oldu ama hala hafızamın bir köşesinde öylece duruyor. Gerçekten bu kitabı okumayan kimse kalmamalı...

Zuhal Çelik

Şule Yüksel Şenler başörtülülerin öncüsüdür. Kendisini Başörtüsü davası için feda etmiş bir insan.

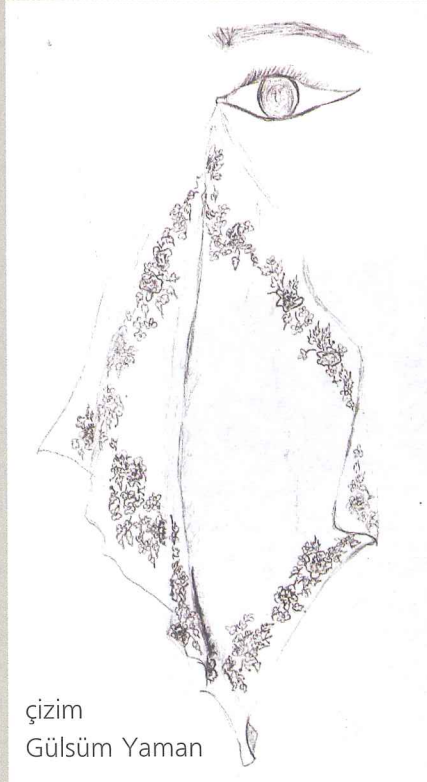
Ayşenur Aydın

Düşünce dünyanın olmazsa olmaz taşlarını koyduğum günlerde yanımda olan kitabın sahibesi, gönül surlarının O'na teslimiyetindeki öğretinin en güzel öğreticilerinden biri...

Merve Şahin

Şule Yüksel Şenler'i ilk olarak Huzur Sokağı adlı kitabıyla tanıdım. Bu güzel kitabın yazarını daha yakından tanımak istedim ve onun hayatı ve mücadelesi hakkında bilgi veren bir kitapçık buldum. O gün bu gündür, Şule Yüksel Şenler denilince ilk olarak onun beyaz bir başörtüsüyle çerçevelenmiş nurlu yüzü hafızamda canlanıyor.

F.Zehra Hazıroğlu

çizim
Gülsüm Yaman

Hiç kitap okumayan arkadaşımın elinde gördüğüm, meraklanıp benimde okuduğum kitabın yani huzur sokağının yazarı...

H.Şeyma Diriklik

Bir dava ki...

Bir deli sevdadır sardı başımı
Bu ufuklar bana dar gelir gayrı
Zehir ettim ekmeğimi aşımı
Vuslatı beklemek "zor" gelir gayrı

Takıldım peşine uçar giderim
Bütün batılardan kaçır giderim
Atiye ümitler saçır giderim
Eli bağlı durmak ar gelir gayrı

Öyle bir sevda ki aşık olmak az
Mecnun olmak gerek ki duyulsun haz
Leylalar yapsa da bin bir naz niyaz
Bize Mevla yolu yar gelir gayrı

Gönlüm deli dolu sığmaz kabına
Dileğim yücelir Mevla katına
Kurban olam doksan dokuz adına
Aşkın yüreğime nar gelir gayrı

Ne makam ne mevki ne şöhret ne şan
Ne mal-mülk ne servet ne lüks ne ihtişam
Aç biilaç gezerken Resul-i Zîşan
Kuru ekmek bana kar gelir gayrı!

Şule Yüksel Şenler

Aliya İzzetbegoviç'in Hayatı ve Mücadelesi (1925 - 2003)

Lise çağında üstün kabiliyetleriyle ve İslami konulara ilgisiyle öne çıktı. O dönemde bazı arkadaşlarıyla birlikte dini konuları tartışmak amacıyla Meladi Muslumani (**Müslüman Gençler Kulübü**) adını verdikleri bir kulüp kurdu. Bu kulübü kurduğunda henüz 16 yaşındaydı, fakat oldukça etkin ve üretken bir düşünce kabiliyetine sahip olduğu gözleniyordu. Bu yüzden kurduğu kulüp bir düşünce kulübü olmaktan çıkarak aktivite kulübüne dönüştü. Dolayısıyla birtakım eğitim ve hayır faaliyetlerine öncülük etmeye başladı.

Aliya İzzetbegoviç

Aliya İzzetbegoviç, 1925'te Bosna-Hersek'te dünyaya geldi. Ailesi İslami duyarlılığa sahip bir aileydi. Ancak İzzetbegoviç, İslam karşıtı ve Müslümanları Avrupa'ya dışarıdan girmiş kişiler olarak gören bir çevrede yetişti. Lise çağında üstün kabiliyetleriyle ve İslami konulara ilgisiyle öne çıktı. O dönemde bazı arkadaşlarıyla birlikte dini konuları tartışmak amacıyla Meladi Muslumani (**Müslüman Gençler Kulübü**) adını verdikleri bir kulüp kurdu. Bu kulübü kurduğunda henüz 16 yaşındaydı, fakat oldukça etkin ve üretken bir düşünce kabiliyetine sahip olduğu gözleniyordu. Bu yüzden kurduğu kulüp bir düşünce kulübü olmaktan çıkarak aktivite kulübüne dönüştü. Dolayısıyla birtakım eğitim ve hayır faaliyetlerine öncülük etmeye başladı.

1983'te "**İslami Manifesto**" adıyla bir kitabı yayımladı. Bu kitabının ardından göstermelik

bir yargılamadan sonra 14 yıl hapis cezasına mahkum edildi. 1988'de çıkarılan bir ayla da serbest bırakıldı. Zindan süresince Aliya, düşünmeye, fikir üretmeye, daha önce üretilmiş fikirlerden istifade daha çokça fırsat buldu. Bunun yanı sıra önemli bir fikri eserinden dolayı zindana atılması olması, onun fikirlerinin çevrede daha çok yankı uyandırmasına sebep oldu. Ayrıca onun zindanda olduğu dönemde yıllarını verdiği **"Doğu ve Batı Arasında İslam"** adlı meşhur kitabı yayınlandı.

Zindandan çıkmasından sonra Bosna - Hersek'in kendi kimliğine ve özgürlüğüne kavuşturulması için siyasi hayata atılmaya karar verdi. Dünyada komünist rejimler çöküş dönemine girmişti. Aliya İzzetbegoviç de Bosna - Hersek eyaletinde Demokratik Eylem Partisi (SDA) adı verilen bir siyasi parti kurdu. Bu parti Bosna-Hersek'te Aralık 1990'da gerçekleştirilen genel seçimleri kazanarak lideri Aliya İzzetbegoviç Cumhurbaşkanı oldu.

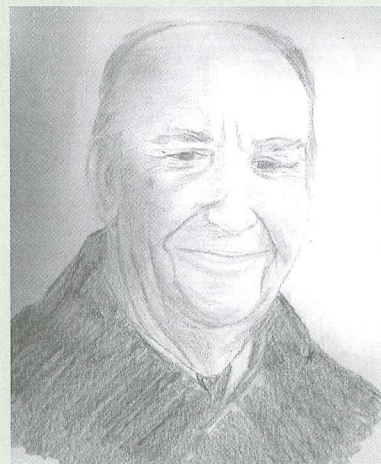
1990'lı yıllara girildiğinde Yugoslavya Federasyonu içinde bir bağımsızlık hareketi baş gösterdi. Bosna-Hersek de 1 Mart 1992'de gerçekleştirdiği referandum sonrasında bağımsızlığını ilan etti. Ancak Sırlar hemen arkasından Bosna-Hersek yönetiminde söz sahibi olan Müslümanlara karşı savaş açarak yeni bir katliam hareketi başlattılar. Hırvatistan ve Slovenya'nın bağımsızlık mücadelesine destek olan Avrupa ülkeleri ve ABD ise Bosna-Hersek'i Sırp vahşeti karşısında yalnız bıraktılar. Sonuçta Sırlar Bosna-Hersek'in önemli şehirlerini işgal ettiler. Bu işgal hareketi bir milyona yakın Müslüman'ı göçe zorladı. Sırlar işgal ettikleri yerlerde hem katliam hem de yıkım gerçekleştiriyorlardı. Özellikle cami-

leri ve İslâmi izler taşıyan tarihi eserleri yıkmaya özen gösteriyorlardı. İşte böyle zor bir dönemin yaşandığı, Bosna-Hersek Müslümanlarının en zor şartlarla karşı karşıya oldukları dönemde Aliya İzzetbegoviç bu ülkenin cumhurbaşkanıydı.

Bosna-Hersek Müslümanlarının direnişlerine Müslüman halklar sahip çıktı. Buna ek olarak Avrupa ve ABD, ezilen ve katliamlara maruz kalan Bosna - Hersek halkına hiçbir şekilde destek çıkmayarak, Sırp çentiklerin cüretlenmelerine yol açtı.

Neticede 1995'te ABD tarafından dayatılan Dayton Anlaşması'nın imzalanmasıyla savaş sona erdi. Bosna - Hersek Savaşı, ABD ve Avrupa'nın haçlı kimliğini bir kez daha gözler önüne sermişti. Bunu bizzat Avrupalı tarihçiler ve yorumcular da itiraf etmiş ve bu savaşta Batıların 19. yüzyıldaki sömürgeci kimliklerine geri döndüklerine dikkat çekmişlerdir.

O, imani değerlere sahip çıkmada, Bosna halkının Müslüman kimliğine önem vermede samimiyetinden şüphe etmediğimiz bir insandı. Ömrünü kutsal bildiği değerlere ve Yüce İslam davasına adadı. İçinde yaşadığı topluma ve tüm İslam alemine ışık saçmak için gayret etti. Allah rahmet eylesin.

ALİYA İZZETBEGOVIÇ'İN ESERLERİ

Doğu Batı Arasında İslam,
Nehir Yayınları.

Tarihe Tanıklığım,
Klasik Yayınları.

Özgürlüğe Kaçışım Zindandan
Notlar,
Klasik Yayınları.

Konuşmalar,
Klasik Yayınları.

Bosna Mucizesi Konuşmalar,
Yöneliş Yayınları.

İslam Deklarasyonu,
Fide Yayınları.

Köle Olmayacağız,
Fide Yayınları.

"HOŞÇAKAL"

"TÜM HAYAT BİR MÜCADELEDİR... VE YANLIZCA BU GERÇEĞİ GÖRENLERİN HAYATTA KALMA ŞANSI VARDIR..."

ALİYA İZZETBEGOVIÇ

- 1 -

Elini çamurdan görünmeyecek hale gelen heybesine götürdüğünde bir parça kuru ekmeğin varlığını hissetti. Başka şeylerde aranmaya başlamıştı ama nafile. 3 gündür bütün nevalesini tüketmişti. Kuru ekmeğin neredeyse bir çamur yığınıydı. 3 gündür bu kampta verilen yemekler yüzlerce mülteciyi doyurabilecek nitelikte değildi elbette. Bir yapılanma süreci gerekirdi böyle bir şey için. Fakat Bosna'nın Sırp tarafından işgal edilip 250 bin Müslüman'a kıyılması ve 1 milyona yakın Bosnalı'nın göç ettirilmesine kimse hazır değildi. Buna Türkiye'de dahil. 12 bin Bosnalı için Babaeski'de bir kamp kurulmuştu ama her şey biranda gerçekleştiğinden kimi Bosnalı dışarıda eşyalarının üzerinde uyuyor, kimi ise aç ve susuz saatlerce beklemek zorunda kalıyordu. İşte İlyas Zedoviç bu 12 bin mülteci arasında sadece bir tanesiydi. Kuru ekmeğin üzerindeki çamurları elinin tersiyle temizlerken yanında oturan diğer mültecinin de aç olduğunu fark etti. İkiye böldüğü ekmeğin yarısını uzattı. Aynı kaderi paylaştıkları kesindi. Aynı acıyı yaşadıkları da:

"Kako si?" (Nasıl?)

"Dabro" (İyiyim)

Birbirlerinin yüzüne bakmıyorlardı. Belki de göz göze gelmek her şeyi başa sarmış olacaktı. Gözlerinin önünde binlerce insanı katletmişlerdi. Evlerini, okullarını, iş yerlerini ve hatta camilerini bile yakıp yıkarlarken tepkisiz kalmak hazmedilemeyecek kadar tüm bedenlerini esir almıştı: "Kako se zoves?" (Adın ne?)

"Samir"

"...."

"...."

"Zvom se...İlyas...İlyas zedoviç" (Benim adım...İlyas...İlyas Zedoviç)"

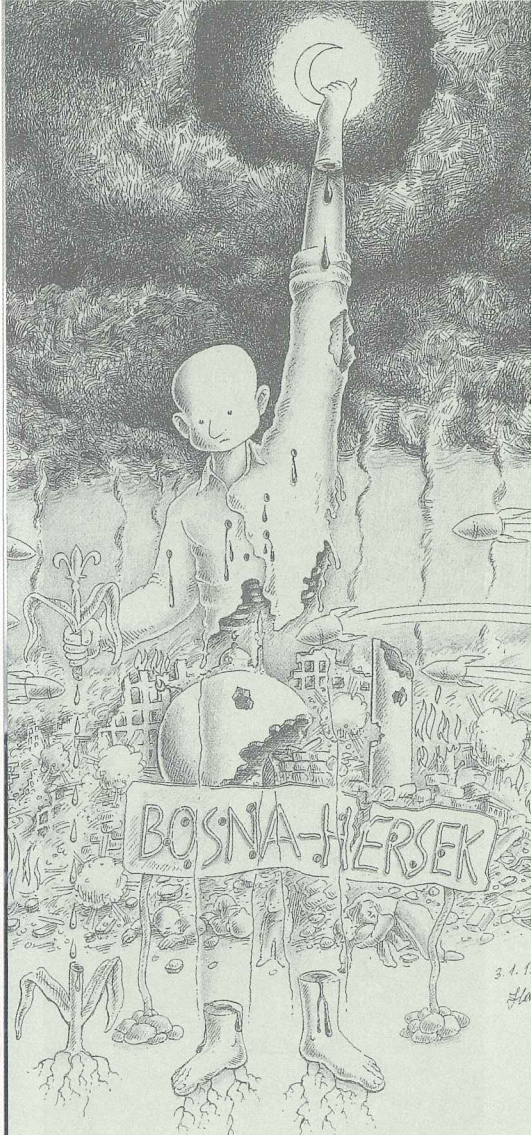
"Dali govorite turski? (Türkçe biliyor musun?)

"Ja" (Evet)

"Bizi ne yapacaklar sence?"

"...."

Kurmuş ekmekten bir parça koparıktan sonra ilk kez Samir'in yüzüne baktı. Yüzündeki intikam yalazını fark etmesi pek zor olmamıştı. Belli ki içeride bir meşale yanıyor ve yandıkça da yaşamasını zorlaştırıyordu. Kuru ekmeği boğazından güçlükle geçirebilmişti: "Kaderimize terk edecekler..."

Hasan Aycin

BOSNA”

“Hangi kadere? Her şeyimizi kaybettik. Üç tane çocuğumu gözlerimin önünde katlettiler ve ben hiçbir şey yapamadım. Ben bütün umutlarımı gözlerimin önünde yitirdim. Kaderimi de...”
... Otobüsün içinde ortak kaderi paylaşan altmış Bosnalı yazgılarının çizdiği ince bir çizgi üzerinde kaderlerini yaşamaya devam ediyorlardı. İlyas başını cama yaslamış, alçalıp yükselen küçük tepeliklerin arasında adeta kaybolmuştu. Ansızın evlerinin kapısı kırılıyor ve salondan duydukları sesler üzerine hareket imkanı olmaksızın dört tane silah namlusuyla burun buruna geliyorlardı. Askerlerden bir tanesi Sırpça küfür ediyor, evin içinde ne varsa yere düşürüp kırıyordu. Askerlerden diğeri İlyas’ın ellerini arkadan bağladıktan sonra bir başkası Elya’yı bağlamaya çalışıyordu. Elya direndikçe Sırp kızıyor, Elya’yı göğsünden tutup ileri geri sallıyordu. Sonra bir tokat sesi işitildi. Elya yerde yarı baygın yatarken çırpınmaya başlayan İlyas’ın başına bir dipçik darbesi gelmişti. Gözünü açtığı anda elleri arkadan bağlı bir şekilde bütün Bosnalılarla birlikte Nato askerlerinin gözetiminde sözde emniyet bölgesi dedikleri Sarayova’nın merkezindeydiler. Gözleri Elya’yı arıyordu. İnsan kalabalığı içinde onu görebilmesi imkansızdı. Elya diye çığlık atmaya başlamıştı. Şuurunu tamamiyla

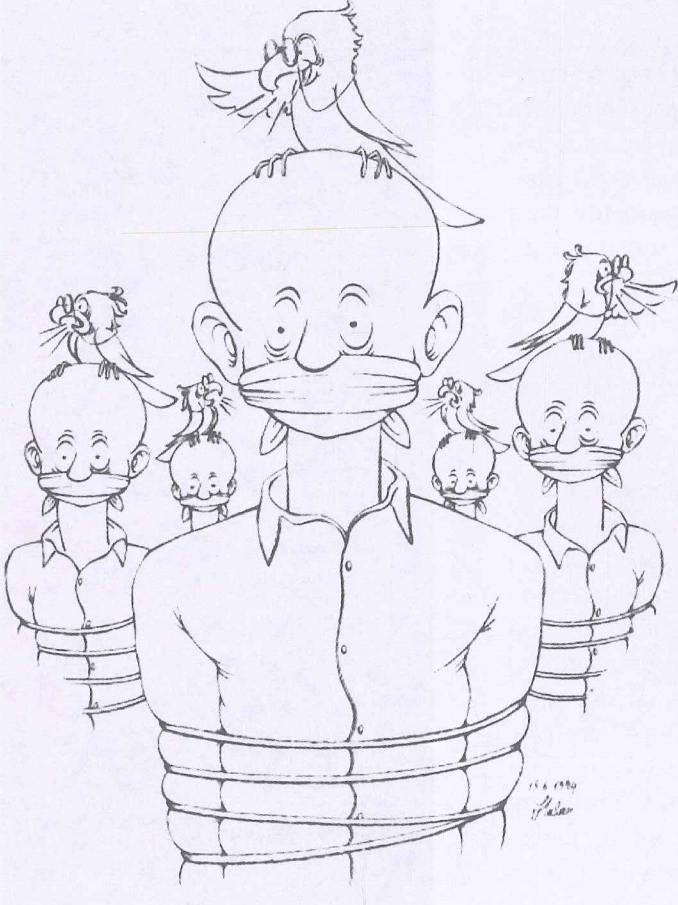
kaybetmiş, hırstan gözü dönmüştü. Ellerindeki bağı bir çözebilse topunu tek bir seferde yere devirebilecek vahşi bir kılıfa bürünmüştü. Elya diye çığlık atarken bir Sırp subayının tokadıyla yere yığıldı. Yüzü gözü çamur içindeydi : “Elya’mı? Elya ha”
Sırp subay başını arkasına çevirip bir askeri yanına çağırırdı. “Anlat bakalım bu zavallıya. O inatçı kadına ne yaptığını anlat.” İlyas Sırpça bildiği için komutan ve askerin ne söylediklerini anlayabiliyordu. Asker rahat ve pişkin bir ifadeyle İlyas’ın yüzüne baktı: “Senin karın çok inatçıydı. Önce kollarını bağladık, ama bir arkadaşımızın burnunu ısırıldı. O kadar söyledim rahat dur diye, ama dinlemedi. Önce yere yatırıp ayaklarını bağladıktan sonra kaldırıp sandalyeye oturttum. Senin karın çok güzel bir kadın. Ben güzel kadınlarla vakit geçirmeyi severim. Biraz eğlendirdi beni. İşim bittikten sonra vurdum onu.” O anda bütün kurşunlar İlyas’ın kalbine saplanmış, bütün oklar sırtına geçmiş, bütün kılıçlar midesini delmişti. “Buraya mı getirseydim? Seni aldattığı için öldürmez miydin? Bak seni katil olmaktan kurtardım.” Bir ucube İlyas’ın saçlarını tek tek yolmuş, gözlerine defalarca mil çekmiş, boğazına milyon kez urgan geçirmişti: “Bir de evini ateşe verdik bu arada... Karın bunu hak etti ama.”

Mustafa Onur Elifbaş

14 yaşında katıldığı okullar arası yarışmada ilk birinciliği kazanması yazı hayatında sanki ilk kamçıyı yemiş olduğunun göstergesiydi. İlk denemesi “Kırık Adımlar” dergisinde yayımlandı ve 36 sayı varlığını sürdüren dergide her ay düzenli olarak şiir ve deneme eserleri verdi. Daha sonra başladığı radyo hayatı 7 yıl sürdü.

Askerlik dönüşü sırtından çıkardığı bazı duyguların onun hafiflediğini ve daha ağır yükler edinmesinin habercisiydi. 2006 yılının Ocak ayında ilk albümü “Resul’e Mısrarlar” okuyucuyla buluşmuştu. 6 aylık bir dönemim ardından kendini yeniden kaleme barıştırdı. Bu sefer 4 yıldır peşinde koştuğu bir romanın yazım aşamasına denk gelmişti. 95 yılının Slobadan Miloseviç katliamını anlattığı bir romanı hayata kazandırmaya çabasıyla haşır olmaya başladı. Nitekim 2007’nin Eylül ayında bu romana son noktayı koydu ve okuyucuyla buluşması için beklemeye geçti. Şuan itibari ile dinlenme safhasında olan yazar, romanın basımından sonra mutlaka bir dergide yeniden yazmaya başlayacaktır...

Dil Suskunluğa Mahkum Edilse Bile Kalem Durmaz Yazar

Öyle hayaller kuruyorum ki geleceğe dair, çoğu zaman onlarla dünyam zenginleşip güzelleşiyor. Rabbim beni bana emanet etmişse onun yolunda yapamayacağım şeyin olmayacağı düşüncesine varıyorum. Ve kalem benim, senin, bizim gerçeğimizi satır satır işliyor en değerli sayfalara.

Elim bir hamlede çizmeye başlıyor zihnimdeki dünya tasavvurunu. Kalemim az ötesinde ne ile karşılaşacağını bilmeden kendince bir yolculuğa çıkıyor. Kâh balta girmemiş ormanların gizemli misafiri, kâh engin denizlerin onurlu konduğu oluveriyor. Tüm bu çabalar, yürüyüşler yol alışlar "tek gerçeğe ulaşma" çabasına işaret ediyor.

Rahman'ın merhametine sığınıp, af dileyip, dua ederek yola devam ederken "şah damarımdan daha yakın olanın varlığını hissediyorum. Hz. Yusuf'un kuyudaki umudunu yakalamak isteyip, Yunus peygamberin balığın karnında iken sorumluluktan kaçışındaki farkındalığını ve tevbenin ardında saklı olan büyük muştuların kapısını çalıyorum. İbrahim peygamber gibi çöle yakın tepelerin zirvesinde doğup ve batan güneşin ardından ezeli olanın işaretini görür gibi bakıyorum dünyaya. Yalnız olmadığımın rahatlığını duyuyorum. Öyle şeyler öğreniyorum ki, düne dair geçmişle gelecek arasına bir köprü kurup, istikamet tutturuyorum.

Öyle hayaller kuruyorum ki geleceğe dair, çoğu zaman onlarla dünyam zenginleşip güzelleşiyor. Rabbim beni bana emanet etmişse onun yolunda yapamayacağım şeyin olmayacağı düşüncesine varıyorum. Ve kalem benim, senin, bizim gerçeğimizi satır satır işliyor en değerli sayfalara.

Ülkenin küçük kız çocuğunu geleceğe dair ha-

yaller kurarken buluyorum... Bu küçük kız büyüyünce ne olacağını kararlaştırma aşamasındadır. Annesine bakar; "anne", öğretmenine bakar "öğretmen", doktoruna bakar. Küçük kız "doktor" olmak ister.

Ta ki onu, onun çok ötelere uzanan hayallerini hiçleyerek, onun düşüncelerini engellemeye çalışan birileri önüne çıkana kadar.

Kesin kararını verir "doktor" olacaktır. O, çok sevdiği hasta dedesini tedavi ederek Allah'ın izniyle sağlığına kavuşturacaktır. "Büyüyüp doktor olur olmaz" diyerek başlayan isteğini diline dolamıştır artık. Herkese bunu söylemektedir. "Dedem şimdi hasta ama göreceksiniz, ben büyüyeceğim ve her şey değişecek, doktor olacağım ve dedemi iyileştireceğim inşaallah. Küçük kız dünyadaki bir kısım insanların "Ekini ve İnsanı ifsat edici" oldukları gerçeğini idrak edememiş meğer.

Bir gün küçük kızın dedesi göçmüş bu diyarlardan.. Çok üzülmüş ama vazgeçmemiş hayallerinden. Muhakkak iyileştirmem gereken başka insanlar (dedeler) vardır demiş. Yoluna devam etmiş... Ve bir gün öyle şeyler olmuş ki... Küçük kız ve onun gibi arkadaşları adaletsiz bir tercih yapmaya zorlanmışlar..

İnsanların bir kısmı bir kısmına: "Hey sen başörtülü kız! Sınıfta bu kıyafetle oturamazsın. Ya başını aç ya dışarı çık!" diye bağırılmışlar.

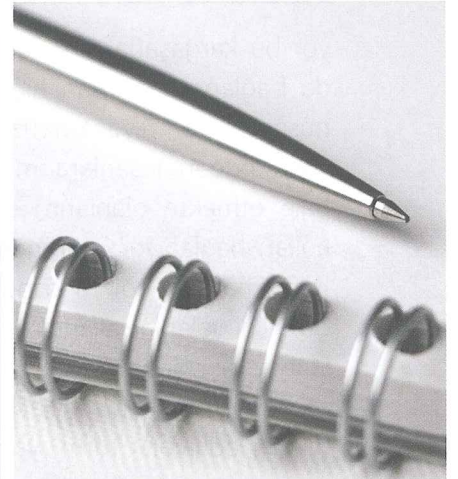
Kalemler talihsizce zorlanmış yazmaya: Üniversitede eğitim göremezsiniz! "Buralar bize ait!" "Bizim dediğimiz gibi giyinmek, bizim sevdiğimizizi sevmek, bizim öğret-

tiklerimizle yetinmek zorundasınız!. Kürsülerde, meclislerde, okullarda yankılanmış yasak!. Yasak!. sözleri. Küçük kıza ve arkadaşlarına karşı öfkeler büyümüş.

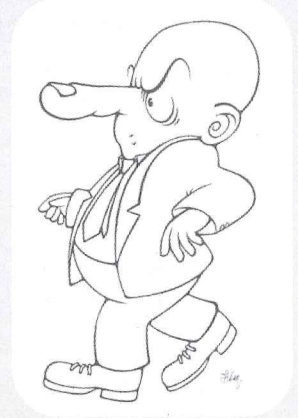
Düşünmüşler ki, bu karar gereği ilahi emir ile beşeri emir çakışmış. Düşünmüşler ki, yapılanlar zihindeki tasavvurlarına, hayallerine uygulanan baskı; geleceğe ve hayallere zorbaca hükmediş, yaşadığı hayat tarzına ve en önemlisi tercih ettikleri dini inançlarına müdahaledir.

Düşünmüşler ki, dünyanın bir çok ülkesinde "Demokrasi" özgürlük barış adına zulüm kol geziyor. Savaşlarda daha büyümeden çocuklar ölüyor. Cehalet, haksızlık almış başını gidiyor. Tüm yaşananların arasında "düşünen insan" başa dönüyor. Halkanın nerede koptuğunu aramaya başlıyor. Küçük kız ve arkadaşları onun yanındalar. Kalemleri oracıkta... Mutluluk döneminin sırrı neydi? Nasıl uzaklaştı insanlık o güzel dönemden... Neydi ilk emir; "Oku!" okuyor muyuz gerçekten, içten ve samimi tefekkür ederek?

İçinde yaşadığımız modern çağ gereği "şey"leşme akabinde "eşyalaşma" süreci başladı. Fiziksel haz ile mutluluk reçeteleri aramaya başladı insanlık. En renkli ekranlarda ruhsal ne varsa tüketmeye başladı. "Biz" kavramı unutulup yerine "ben" kavramı hükümran oldu. "Birbirine hakkı ve sabrı tavsiye edenler" azaldı. Günün moda rengi ebruli, moda saati hız oldu. Ezan saatleri ile başlayan vakit anlayışı gerilerde kaldı kimilerince. Doğru sözlülerin sesleri duyulmu-

Göster Kendini, Yazar Mısın?

Siz de Hasan Aycın'a ait bu çizimi yorumlayın. Hayal dünyanızdakileri kağıda dökün gelecek sayımızda yayınlayalım. Karikatür Okumaları sayfamızda yazısı yayınlanan arkadaşlarımızın 2008 Ajandaları Genç Öncüler'den.

Adres: Mega Center C34
Blok Kat 2 Bayrampaşa
İstanbul

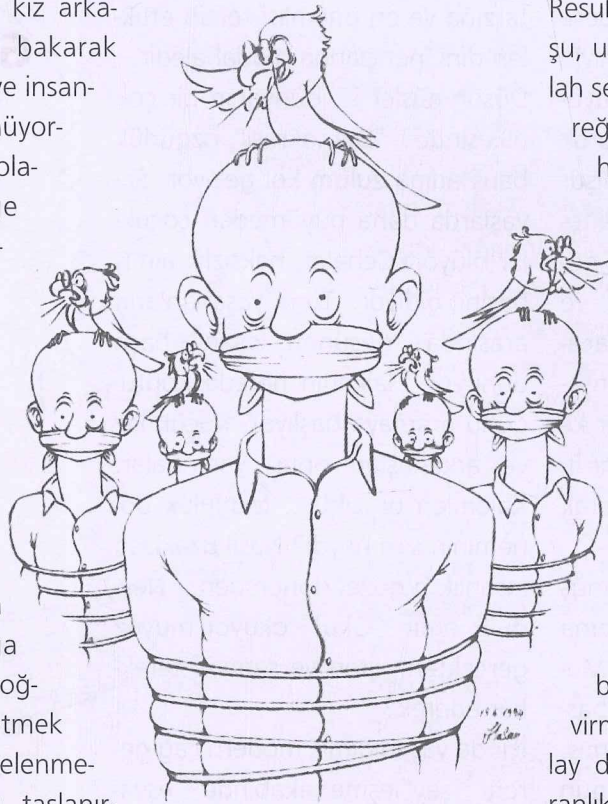
Tel: (212) 640 01 22-23

Faks: (212) 640 01 25

iletisim@genconculer.com

yor bu kargaşada.. Ve sonunda bağlanıyor ağızları hiç konuşamamışlar, diye. Yeryüzünü kana boğan insanlara müdahale etmekte olanların, elleri kolları bağlanıyor, görünürde. İnsan hakları, eğitim özgürlüğü gibi yalanlar allandıra pullandıra çıkıyor karşımıza ve sürekli aynı şeyleri söyleyerek dikte ediliyor tüm yanlışlar. Adam ve küçük kız arkadaşlarıyla Kur'an'a bakarak okuyorlar dünyanın ve insanların ahvalini. Düşünüyorlar ki, karamsar tablolara bakıp ümitsizliğe kapılmak yerine ufak bir tebessümle geleceğe adımlamaya devam etmelliler. İnanıyorlar. Taifte, Resul de bu umutla çıkmıştı yola. Herkesi "Sıratı Müstaki"me davet etmeye" O, o yolda taşlandı. Karanlığa boğulan topluluğu doğruya, güzele davet etmek için O oradaydı. Öfkelenmedi. Kine boğulmadı taşlanırken. Gücenmedi. Merhametindendi gözlerinden süzülen yaşlar. Halbuki ne güzeldi o sözler, anlamış olsalardı. "Bilmiyorlar!.." "Bilselerdi!" diyordu, Peygamber. Ve yakarışını "her şeyi işitene" duyurabilmek için açıyordu ellerini, içi titreyerek dökülüveriyordu ağızından hepimiz adına yakarışlar: "Ya Rabbi! Güçsüz ve çaresiz kaldığımi, halk nazarında

hor görüldüğümü yalnız sana yakınıyorum. Ey merhametlilerin en merhametlisi! Sen ezilenlerin, hor görülenlerin Rabbin. Sen benim Rabbimsin. Ya Rabbi! Sen beni kimlerin eline bırakıyorsun? Beni sertlik ve zorbalık içinde karşılayan bir yabancıya mı? Yoksa, devamda bana etki yapacak bir düş-

mana mı? Yeter ki bunlar bana gazabın nedeniyle olmasın. Eğer bunlar gazabın nedeniyle değilse, çektiklerimin hiçbirine aldırım. Üzerime çöken bu musibet ve eziyetler, şayet senin bana karşı gazap ve öfkenden gelmiyorsa, ben bunların hiçbirine aldırım etmem; hepsine gönülden tahammül ederim. İnanıyorum ki senin afiye-

tin bana karşı geniştir. Ya Rabb! Bana yönelik gazabından yahut bana musallat olacak öfkenden kaçıp, her işi bir düzene koyan ve karanlıkları aydınlığa boğan ilahi nuruna sığınıyorum. Hoşnut kalacağın kadar sana memnuniyetimi sunuyorum. Sen her türlü tevbe ve istiğfara layık olansın. Kuvvet ve kudret ancak Senindir." Resul'un Taif'te ki vakarlı duruşu, umudu, sabrı ve kalbin Allah sevgisi ile titreyişi bizim yüreğimizi de titretiyor hâlâ. İlahi hakikatin üstünü aralamaya çalışanların taşlanacağı, gerçeği duyurmayaya çalışan ağızların, uzanan ellerle kapatılmaya çalışılacağı bu dünyada, engellerin inananlar için hep bir sınanış olarak var olabileceğini, küçük kız ve onun arkadaşları yaşayarak öğrenecekler. Dünyayı bir hamlede çizebilmek, eğriyi doğruya çevirmek sandığımız kadar kolay değilmiş meğer..İçinde karanlık gecelerde varmış...

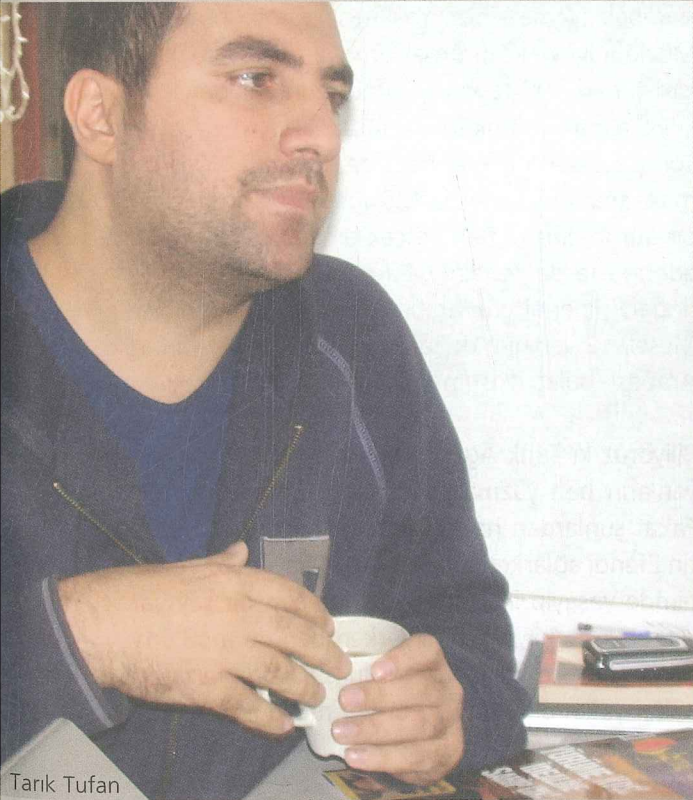
Fakat her şeye rağmen bu tür musibet ve engellerin muhatapları, Allah'a biraz daha yakınlaşacağını umarak, kınamalara aldırış etmeden yürümeyi öğrenecekler. Gönülden inananlar : "Yaratıcı her işi düzene koyandır.", diyecekler. Ve yol alışları hesap gününe dek devam edecek. Kalemleri de yanı başlarında onlara eşlik edecek.

Tarık Tufan

Diyor ki...

Tarık Tufan'la Röportaj

Tarık Tufan, ortalarda olmayan ama 'ortada' duran bir ağabey. Bizim için önemli bir yeri var. Çok okuyan, çok düşünen bir radyo programcısı aynı zamanda. Kendine ilkeler koymuş gerisini umursamayan bir TV programcısı, bir gazeteci, bir yazar ağabey Tarık Tufan, kekemeliği doğuştan bir lütuf olan neşeyi ve hüznü birbirine kardeş eyleyen biri...

Çok yoğun olduğunuzu biliyoruz. Yazarlık, TV, radyo derken bir hayli koşturuyorsunuz. Bu koşturmaları yaşamanızın en büyük nedeni ne? Sizde çok rahat edeceğiniz bir işte çalışabilir ya da çiçek böcek edebiyatı yaparak para kazanabilirsiniz...

Tarık Tufan: Nerden başlayacağımı bilmiyorum muhtemelen sizi buraya getirip bu konuşmayı yapmazı sağlayan şey, sizi bura getiren şey neyse benim yazarken yaşadığım duyguda aynı. Bir sürü cevap verebilirler benim kendimle yaratıcıyla etrafımdaki her şeyle kurduğum hayat biçimi beni yazmaya iten sebep. Söylediğim şeylerin unutulmamasını istiyorum. Yazmak bu yüzden cazip geliyor. Yazarak hayatımı yaşıyorum. Bu dünyada ne için yaşıyorsam onun için yazıyorum. Niye yaşıyorum sorusuna cevap vermekten ziyade gayretlerimi dile getirebilirim. Var edenin ve hayatla olan ilişkilerimde ilkelerim var. Var edenin verdiği farkındalıklarım var. O ilkelerle hareket ediyorum.

Tarık Tufan

rum. Ve bunun için yazıyorum yazmak benim var oluşumun bir parçası. Kulluğumun bir parçası. Bu sebepten yazıyorum.

Hemen kitaplarınıza geçmek istiyorum. Çok ayrıntılı yazılarınız var. Okuyanlarına vay be adam ne yazmış tam da ben dedirttiriyor. Hayattan imgeler var, büyük gözlemler var. Bunlar için özel olarak çalışıyor musunuz? Ya da bunlar zaten bendeydi sadece yazdım mı diyorsunuz?

Tarık Tufan: Nasıl düşünüp yaşıyorsam öyle yazıyorum, yazmak benim için kurgulanmış bir şey değil. Dışarıdan değil içerden bir şey, yazmak. Oturup uzun uzun kurgular yapmıyorum. İmgeler anlam dünyası demek. Bu yüzden imge kullanırız. Bu kadar yoğun imge kullanmak anlatacağınız şeyi daha geniş ve açık anlatmanızı sağlıyor.

Öykü yazarlarda hep vardır, kendilerinden azda olsa bir şeyler katarlar içine. Tarık Ağabeyimiz, o ilk kitabını sokakta hediye alıp yazları yalanlar söyleyen çocuk mu? O radyo programcısı mı? Geri dönüşler yaşayan adam mı? Ya da yok kardeşim ben değilim demesi olası mıdır?

Tarık Tufan: Bu saydıklarının hepsi benim. Yazdığım her şey benim dünyamda dokunduğum yerlere ait olan şeyler. Hayatımda karşılaştığım şeyler. Fakat şöyle de söylemek gerekiyor: yazdığım

şeylerde kurgularda var benim yaşamadığım ama şahitlik ettiğim, yaşayıp başka şekilde anlattığım şeyler de var. Bu ne demek yaşadığım bazı şeyleri yazıyorum bazen salkıyıp kendimi gizliyorum. Dolayısıyla yazdığım her şeyin bir gerçekliği var ama gerçekliğin öznesi her zaman ben değilim. Bunları açık etmek istemem ama saydıklarınızın öznesi benim. Okurla yazar arasında bir ilişki varsa gerçekliği hissedebilir. Ya da bozulan gerçekliği kavrayabilir. Yazarında kendini gizleyecek kadar hürriyeti olmalı her şeyi açık etmek yaralar açabilir kimi zaman.

Biraz da arabesk üzerine konuşalım mı?

Tarık Tufan: Arabeski çok severim. Arabesk üzerinden faşizan tavırlar sergilemelerini çok çirkin buluyorum. Arabeske yaşam kültürü olarak dışlanması gereken ya da aşağılanması gereken bir yozluk olarak bakıyorlar. Arabesk yaşam kültüründe önemli bir yere sahip. Bu kaçınılmaz bir şey benim için. Arabesk benim için yok sayılmaz bir karşılık. Her sabah bir atölyeye giden bir adam orada çeşitli işler yapıp az bir para alıp ailesiyle paylaşmak durumunda kalan bir adamdır ve ondan çok da böyle pop ya da ritmik şeyler dinlemesini bekleyemezsiniz. Yaşantısında da böyledir. Müziğin iyi ve kötü örnekleri olarak ele almak lazım türleri. Arabeskin iyi örneklerini dinlemek ve keyif almak mümkün. Arabesk artık yozlaşabiliyor. Beyazların elinde hem de. Şunlarla kıyaslamak istemem barlarda Müslüm Gürses dinleyen bir grup oluştu. Ben gerçek bir arabeskçiyim. Bu edebiyatta da kendini gösteriyor. Bazı Yılmaz Erdoğan şiirlerini çok arabesk bulur ve beğenirim. Mesela 2.yeninin de arabesk damarları vardır. Arabesk bulup hoşuma gider.

Biliyoruz ki Tarık Ağabey şundan haberdar: Okuyanların ben yazmalıydım dediği şeyleri yazıyor. Fakat şunlardan haberdar mı bilmiyorum: Nurettin Efendi ağlarken ağlayan okurlara sahip. Ve benimde yaşayıp inanmıyorum dediğim bir şey var siz radyoda bir parça dinlerken ben de mp3'ümden aynı sese kulak veriyordum. Okurlarınıza bu kadar yakın olduğunuzu biliyor muydunuz?

İnsanların ortak duyguları ortak eylemlere itiyor. Bizim gibi yaşayanlar aynı karakterlerden etkileni-

yorlar. Aynı melodilerden etkileniyorlar. Otursak ve kendimize yakın üç kişiye nelerden hoşlandıklarını sorsak benzer birçok nokta ortaya çıkar. Aynı yaşam algılarına sahip insanlar benzer şeyleri hissediyorlar. Yazar ve okur arasında ki ilişki. Radyocu ve dinleyici arasındaki ilişki bu şekilde açıklanabilir. Bir kişi neden saatlerce dinler radyo programını çünkü fark eder ki değişik bir bağla bağlanmıştır. Aynı günahlara ortak oluyorlar, aynı şeylerden heyecan alıyorlar. Aynı şeylerden kırılıyorlar. Ben radyo istasyonunda Aliya deyince herkesin aklına karda dua eden fotoğrafı gelebiliyor. Benim yazdığım şeyleri ben de düşündüm demeleri bana çok samimi geliyor.

Hayal Meyal çoğunlukla beğenildi. Fakat bazı okurlarınız, Tarık Tufan bu kitapla beyazlaştı, popülerliğe yenildi diyor. Tarık Tufan bizce beyazlaşmadı, beyazlaştı diyenlere, ben rengimi buldum diyebiliyor musunuz?

Bu son zamanlarda enteresan bir hal almaya başladı. Herkesin hayatına yargılarda bulunuyoruz. Beyazlaşmak da böyle başladı. Mesela senin hayatında beyazlaşmak ne ifade ediyor?

Ben beyazlaşmak popülerliğe yakın olma, kendi özünden uzaklaşma gibi çağrışımlar yapıyor. Şeffaflaşmak gibi. Beyaz girdiği ortamı bozan bir renktir. Bunları düşünüyorum beyazlaşmak derken ve tabii kitabınızda geçtiği şekilde.

Şöyle şeyler söylüyorlardır. En kabasından bir tabirle bulunduğu bir ortamda şimdi bulunduğu ortam farklı. Yani yaşam kültüründe köklü değişiklikler var demek istiyorlardır. Bunun en somut örneği Michael Jackson o harbiden beyazlaşmıştır. Siyah bir adamın beyazlaşmasından bahsediyoruz. Daha sonra farklı figürlerde bu kavrama eklenebilir. Popüler kültür içerisinde Müslüm Gürses'in de beyazlaştığını iddia edebiliriz. Yazı anlamında beyazlaşmak muhtemelen benimde kullandığım bir ifade var 'bizim mahalle' diye. Bizim mahallede beyazlaşmak ifadesini bazı kişiler bir silah olarak tutuyorlar. Yani kendi düşüncü ve yaşam tarzlarını değişmez ve mutlak doğru olarak kabul edip bunun dışındakileri o silahla vurabilirler. Bunun bir değer yargısı oluşturduğunu düşünmüyo-

rum. Birkaç adam öyle söylüyor diye biz onların ağzına bakıp yaşam tarzımızı mı değiştireceğiz? Böyle bir şey yok! Bir insanın hayatını bu şekilde eleştirmeye kimsenin hakkı yok diye düşünüyorum. Benle ilgili şunu söylemeye çalıştıklarını anlayabiliyorum: ben görünür alanda TV'de yer alıyorum. Bundan önce ki hayatımda olmadığı için bunu kendi hayatlarında istemedikleri için böyle konuşuyorlar. TV yakın zamana kadar kâbustu ama artık rızkımı çıkarıyorum buradan... Konuşmamak onlara meşruluk vermememendir. Kimseye bu hakkı vermem. Bir de bazı arkadaşlar var kendilerini ortaya çıkarmak için böyle yapıyorlar...

Bu kadar derine inmişken, Üstad Nuri Pakdil ve Kudüs'e değinelim. Kudüs'e değinmişken bilmeyenler için Kudüs'ü savunan börekçilere de değinelim...

Nuri Pakdil'in de benim dünyamda böyle güçlü bir etkisi var. Özellikle 1960'larda böyle cümleler kurabilen bir Müslüman'la aynı "mahalle"de oturuyor olmak benim için çok önemli. Ne demek istiyorum? İslamcılığın muhafazakârlıkla, sağcılık kavramlarıyla kol kola yürüdüğü bir zamanda bile "emek" gibi "direniş" gibi "aş" gibi kavramları konuşan bir adamdan bahsediyoruz. Ve iyi bir dille bunu yapan bir adamdan. Düşünsel ve sanatsal bir adamdan bahsediyoruz. Yenilgiyi kabullenmeyen, geri dönüşleri kabullenmeyen tarzı da bana çok cazip geliyor. Bunun için de edebiyat dergisi-

nin ilk çıktığı zamanlardaki tutumuna bakmak bize yol göstericidir. Hala yazmaktadır. Kudüs gerek Nuri Pakdil'in gerek Sezai Karakoç'un hayatında önemli yeri olan bir coğrafya. Nuri Bey 'Kudüs sevilmenden insanlığa girilmez.' diyor. Bunun samimiyetini evine gittiğim bir sıra gördüm. Odasına Kudüs fotoğrafı asmış. Çok sahici ve içten bir şekilde asılmıştı oraya. Sezai Karakoç'un da "gökyüzünde kurulup yeryüzüne indirilen şehir" dediği coğrafya da odur. Kudüs benim için bu kanallarla bezenen bir coğrafya tabii ki kendini önemli kılan bir coğrafya zaten! Kudüs'ü savunan börekçilerde bir börekçi de gördüğüm takvimin arkasında fotoğrafı olan Kudüs'tü. Çiçek ya da sanatçı asabilirdi ama adam Kudüs'ü asmış. Adam belki orayı Mekke sanıyor ama ben orasıyla ilgilenmiyorum. Bu benim dünyama kattığı coşkudan bahsediyorum o yazıda.

Cahit Zarifoğlu desem ne dersiniz?

Cahit Zarifoğlu deyince, "Yaşamak" kitabının ilk cümlesini söyleyeyim 'ne çok acı var'. Ya rabbim nasıl bir cümledir. Kırılgan hüznü ama coşkulu bir kalbin hayatı yaşama yolunda ilk karşılaşmadan itibaren kullanacağı bir cümledir bu. Bu kaçmak değildir. Bu teşhisten sonra o acıların üzerine yürümeyi başaramış bir şairdir.

Cahit Zarifoğlu adını andığımız andan itibaren cesur artist ve aynı zamanda kendi dünyasını başkalarını umursamadan yaşayan bir adamdan söz ediyoruz. Bir yıl boyunca takıldığı bir kahvede

onun şair olduğunu bilmeyen insanlarla oturup kalkması aradıklarında -aa burada cem abi var onu mu soruyorsunuz? Demesi bana çok acayip etkileyici geliyor. Bu kişileri etkileyicilikleriyle anmaktan ziyade söylediklerini bilmek lazım. Otostopla Avrupa'yı gezen Zarifoğlu diye tanımak lazım ama şiirlerinin de Türk şiirine farklı bir yön kazandırdığını bilmek gerek aynı zamanda. Bütün bu artistliğini sanatçılığını yaşarken Müslümanlığından geleneğinden ödün vermemiş bir kişilik var. Cahit Zarifoğlu yaşanılır bir dünya dili kullanan bir şair. Afganistan'a bakarken öte yandan naif bir aşkı anlatacak kadar kişiliktir. Kalıplarla tanımlanacak bir şair değildir. Sahici olduğundan tanımlanamaz.

Son olarak korodaki çocuklara neler demek istersiniz? Bizim Genç Öncüler sizin kekeme çocuklar korusu dediğiniz kişilere...

Genç Öncüler daha iddialı tabii... Kekeme çocuklarla kıyaslandığında. Kekeme çocuklarla birlikte yaşıyoruz. Onların kekemelikleri de hayatta trend olan bir takım şeylere girmemeleri. Mahmut Coşkun mesela Britney Spears değil de Aliya belgeseli çekiyorsa bu onun kekemeliğinin ispatıdır. Sizin de Genç Öncüler'de yazıyor olmanız bir tarafıyla böyle bir kekemelik. Fakat bu kekeme arkadaşlar hayatla aralarında bu kekemelik sürse de çok iyi şarkı söylüyorlardır. Bu da birbirimize inanmayı gerektiriyor. Benim de yapmaya çalıştığım bu. Bu çocukları önemsiyorum çünkü ben de önemsenmek istiyorum. Bunu söylerken "aynı mahalle"de yaşayan insanların birbirine sahip çıkmaları gerekir. Bunu yaparken bana benzedikleri için sevmiyorum bu devletin tarzıdır. Bu egemenlerin tarzıdır. Bizim böyle bir dayatmamız olmasın. Bize benzemedikleri anda nefret etmeyelim. Bizim mahalleyi de tek tiplendirmeye çalışan insanlardan uzak duruyorum. Kekemeliğini, kırılganlığını ortaya koyan insanlarla iletişim kurmaya devam ediyoruz.

Teşekkür ederiz ALLAH yardımcı olduklarından yani yeniden başlayanlardan eylesin...

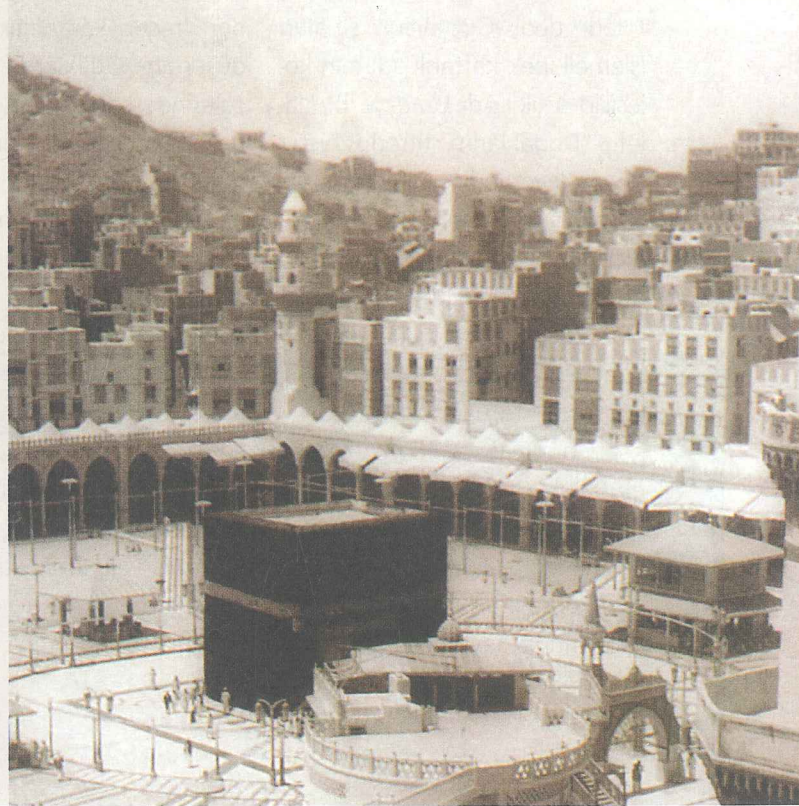
Amin. Ben teşekkür ederim...

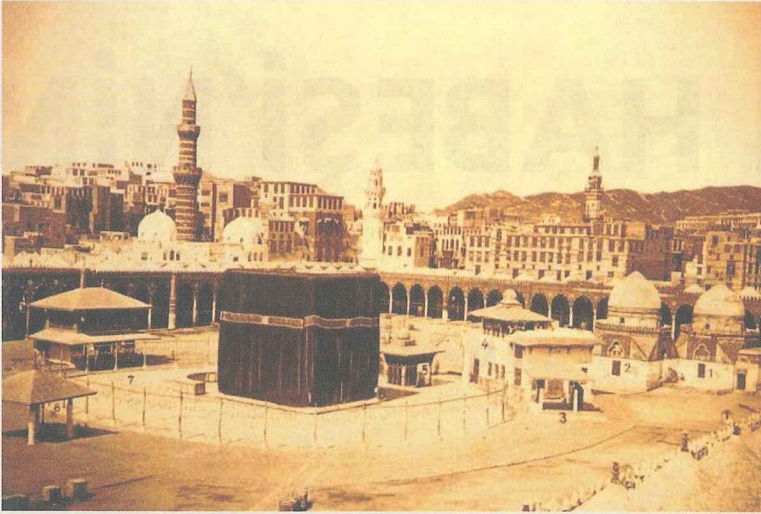
BİLAL-İ HABEŞİ'NİN DİLİNDEN...

Ayşe Nüzhet Arslan

"Dudaklarım titredi, hiçbir şey söyleyemedim. Zira kimliksizlik buhranı-
la kavrulmuş yüreğim hiçliğimin uçsuzluğunda üşüyordu. Uzaklarda Mek-
ke kadınlarının gökleri çınlatarak çaldıkları deflerin eşliğinde söylenen
hüzünlü bir Arap türküsü... Bedenimi iyi bir fiyata satmanın verdiği mut-
lulukla sırtan hayat tacirinin haince bakışları... Muamma, boşluk... Keli-
melerin yüreğime yansıttığı kara bir hummanın yıkıntılarında kayboluş-
larımın arasında alınma vurulmuş bir damga: Köle..."

"Üzerindeki altın işlemeli ipek kaftanını tüm dünyaya hükmeden bir hükümdar edasıyla omuzlarında havalandırarak alıcı gözle ince-
ledi bedenimi. Her bir uzvuma tek tek baktı, hoyrat kırbaç darbeleriyle eskimiş gövdemi şöyle bir yokladı avuçlarıyla. Sonra yüzüme baktı küçümseyici bir tavırla, dudak büktü. Bense uzaktan bakıldığında ruhsuz donuk bir putu andırıyordum içimdeki çağlayanlara inat. Ona bakmamama rağmen bedenime yönlendirdiği küçümseyici bakışlarını hisse-
debildim. Ama o, sabit bakışlarımın boşluğuna dolan hıçkırıklarımı fark edemedi. "Yüz dirheme sat bana bu köleyi" dedi. Yüz dirhem... ömrüme biçilen fiyat buydu işte... Hayat taciri cehaletinin paslandırdığı bir kahkaha ile cevap verdi alıcıya. Anlaşılan bedene biçilen fiyatı pek beğenmemişti. Alıcı, gövdemi yoklarken yüreğimde her bir atışın-

da bir ahı gizlediğim inleyişlerimi bulabilseydi, bu kadar pervasızca fiyat biçebilir miydi kalbime ve ruhuma? Kolay mıydı bir insanın varlığını, iradesini, ruhunu ve yürek kıpırtılarını yüz dirheme satın almak? Haince ve umarsızca hayatım üzerine kurulan bu pazarlığın fazlasını dinlemeye tahammülsüz kaldı kulaklarım, dinlemedim... Zaman gelmişti, hayat taciri kulağıma fısıldadı; "Hadî" dedi "Gidiyorsun, şu altın işlemeli ipek kaftanlı adamın kölesisin artık. Adı Ümeyye b. Halef. "Dudaklarım titredi, hiçbir şey söyleyemedim. Zira kimliksizlik buhranı ile kavranan yüreğim hiçliğimin uçsuzluğunda üşüyordu. Uzaklarda Mekke kadınlarının gökleri çınlatarak çaldıkları deflerin eşliğinde söylenen hüznünlü bir Arap türküsü... Bedenimi iyi bir fiyata satmanın verdiği mutlulukla sırttan hayat tacirinin haince bakışları... Muamma, boşluk... Kelimelerin yüreğime yansıttığı kara bir hummanın yıkıntılarında kayboluşlarımın arasında alınma vurulmuş bir damga: Köle..."

Ruhumu, kalbimi ve daha çok

bedenimi önüne katmış, adımlarımı bir meçhule doğru sürükleyen Ümeyye, Mekke zulmedicilerinin başında geliyordu. Zulüm: Köle olarak doğduğumdan beri bu kelimeye aşına olan yüreğim, onun yanında bu kelimenin anlamının çok daha ötesindeki acımasızlıkları gördü. Önümde Ümeyye'nin besili develeri ve elimde güçsüzlüğümü dayandırdığım ince bir asa ile ben, fecrin karanlığında yollara düşerdim. Otlaklarda Mekke gecelerinden arta kalan soğuk rüzgar parmaklarımı birbirine kenetlerdi, donardım. Zuhur zamanında tüm bedenimi kavurmaya and içmiş inadına buhranlı bir sıcak karşılardı bedenimi, yanardım. Akşama doğru bitkin bir halde döndüğüm çile haneme girerken, yaptığım işin karşılığı bırakılırdı avuçlarıma: Bir avuç hurma... Hatanın bedeli ise hurmasızlık ve kırbaç... Yani ya hurmaları alıp donacaktım ya da kırbaç yaraları ve açlığın verdiği ıstırapla yanacaktım...

Beynim bu buhranların verdiği onulmaz bir acının koynunda uçsuz bir boşluğa doğru yuvar-

lanıyor, ruhum gün geçtikçe donuk ve cansız bir puta dönüşüyordu. Gitgide bir puta dönüşüyordum da neden bana da Lat ve Uzza'ya tapındıkları gibi tapınmıyorlardı? Siyah renkli köle görünümümlü bir puta tapınılabiliyor muydu? Ben sorularımın ve yanıtsızlığımın pençesinde yürek kıpırtılarına her gün yeni bir ah eklerken. Kafesinden kaçıp gökyüzünün uçsuzluğunda yok olmayı başaran bir kuşun özgürlük heyecanına hasretken. Her gün ömür defterimden karanlık bir sayfayı daha buruşturup yüreğimin kuytu bir köşesine fırlatırken. Ruhumun en derununu ferahlatan bir tebessümle aydınlandı tüm karanlıklarım. "Bilal" diyordu o aydınlık tebessümüyle. "Güneşi yaldızlı karanlığıyla örten gecenin yaratıcısına imana davet etmeye geldim seni." Ebu Bekir anlattı bense yalnızca suskunluğumu bıraktım o aydınlık tebessümüne. Muhammed-ül Emin'i anlattı bana, O'nu ıssız bir gecede iliklerine kadar titreten o davanın yüceliğini... O'nun dininde kulluğun yalnızca tüm kâinatı bir kün (: ol) nefesiyle yaratan rabbin yüceliğine olduğunu. Sabah olunca Resul-i Ekrem (s.a.v)'nin, o güzeller güzelinin önünde iman ettim ve şahadetimi haykırdım tüm Mekke putlarına. Sustular. Karşı koymadılar davamın büyüklüğüne. Artık kurtulmuştum kimliksizlik buhranından. Artık bir kimliğim ve bir davam vardı. Ben bir Müslüman'dım... "Sen de mi" diye haykırıyordu Ümeyye, öfkesinin kızıştırdığı

gözlerindeki kini üzerime savururken."Sen de mi Muhammed'in dinindensin? Eğer hemen Lat ve Uzza'ya iman etmezsen, seni işkenceyle öldürürüm, öldürürüm seni..." diyordu. Benim yüzümde ise davamın gerçekliğinden emin olmamın verdiği mutluluğu sembolize eden bir tebessüm ve dilimde imanımdeki ikrarı simgeleyen bir sükût. Vazgeçmeyeceğimi anlamış olmalı ki, eline kırbacını aldı. Bu hata yapmamın karşılığı olan cezaydı. Yüzlerce kere vurdu, yüzlerce kere Rabbimi inkar etmemi telkin etti bana. Vazgeçmedim. Bedenimde açılan yaralar ruhumda kanayan tüm yaralarımı tek tek kapatıyordu. Ümeye kırbacın caydırıcılığına olan inancını yitirdiğinde ise yeni yeni zulümlerin hummalı karanlıkları kollarını kavuşturmuş beni bekliyordu. Ama ben âlemlerin yaratıcısı olan Rabbime sığınmaktan ve o Efendiler Efendisinin nuruyla aydınlanmaktan asla vazgeçmedim. Çölün o kavurucu sıcağında üzerime konan ağır kayalara inat "Ehad!" dedim.

Ve nihayetinde o aydınlık tebesümlü zat, beni Ümeye'nin elinden satın alıp azad ederek kurtuluşuma vesile oldu. Kurtuluş dedim ya, öncesinde içimde alevleri yükselen kimliksizlik yangınıni söndürüp, tüm iç savaşlarımı zafer nidalarıyla sonuçlandırarak zaten kurtuluşumu gerçekleştirmemiş miydi? Bileklerimi kazıklardan kurtarıp, bedenimle bir hayli özleşmiş olan kayayı üzerimden kaldırırken başını yüzümden çevirip ağladığına şahidim.

Muhammed (s.a.v)'nin yanına gittiğimde gözlerinde gizli o buğulu hüznü de gördü yorgun gözlerim. Dudaklarında ince bir sevinç nidası; "Hoş amedi! Hoş amedi!" -Ne büyük mutluluk sana- Bense Rasulullah (s.a.v)'ye, Ebu Bekir-is Sıddık'a ve mümin kardeşlerime kavuşmuştum sonunda, ötesi var mıydı?

Ezan... O güzeller güzelinin bana öğrettiği, her bir namesi yüreğimi inleten o eşsiz ibadet çağrısı. Mescid-i Nebevi'de yüreğimi inleten o namenin dışa vurumuyla günde beş vakit Rabb'e ilticaya (sığınmaya) koşardı sahabe. Kimi zaman, gözlerinde gizlediği hıçkırıklarını avuçlarına boşaltırdı Efendiler Efendisi ezanı duyunca. Belki de Medine gurbetliğinde Mekke'ye duyduğu özlemin gözlerinde dolmasındandı bu ağlayışlar. Tüm imkansızlıkları reddedip ordumun yüce ruhuyla Mekke'ye girdiğimizde zafer coşkusuyla tüm Kabe putlarını inleten o ezanı okuyan yine bendim...

Mekke sokaklarını inleten ezan namelerinin sustuğu ve her şeyin susması gerektiğine inandığım gün. Kalp ve ruhumun hiç

acı çekmediği kadar acıya gark olduğu gün. Ömür defterimin bundan sonraki sayfalarında bundan sonra O'nun adının geçmeyeceğini idrak edebildiğim gün. O gün Rasulullah (s.a.v)'nin bu dünyadan göçüp ebediyet yollarını adımladığı gündü. Namaz vakti. Tüm müminlerin Rabb'e iltica vakti, ezan. O'nun yokluğunun o eşsiz çağrıdaki gizliliği yok edeceğine dair bir korku yüreğimin derinliklerinde. Vakit namaz vakti. Tüm bakışlar bir çağrının varlığını arıyordu göklerde. "Allahu Ekber, Allahu Ekber!..." Boğazımda bir türlü yutkunamadığım o acı hıçkırık. Sustum. Dizlerimde bu ani travmanın vermiş olduğu dermansızlık. Ah! Karanlık gecelerimi aydınlık ruhuyla aydınlatan sevgili, neredesin? Beni sensizliğin buhranına bırakıp da hangi diyarların bilinmezliğine gittin?

Ben Bilal; Habeşli Bilal. Şimdi Rasulullah'ın bana vaat ettiği o kutlu diyarı adımlıyorum. O'nun yokluğuyla susturduğum ezanın nameleri şimdi bu diyarın bağrında inliyor, inliyor...

Genç Öncü

Prof. Dr. Burhanettin Can, Umran dergisinin geleneksel iftarında, Dünya ve Türkiye siyasetini değerlendirdi, Genç Öncüler'e yönelik bir gelecek perspektifi ve yol haritası sundu.

Her ramazanda olduğu gibi, bu ramazanda da Umran Ailesi olarak, geçtiğimiz Eylül ayının 28'inde bir araya geldik. Türkiye'de İslami camianın ön- de gelen isimlerinden Prof. Dr. Burhanettin Can Hocamızın konuşmacı olarak katıldığı programda, mümin olarak görev ve sorumluluklarımızı hatırladık. Prof. Dr. Burhanettin Can "Genç Öncüler" e ders olacak birçok konuya ışık tut-

tu. Bizler de "Genç Öncüler" olarak o akşam orada olmayan kardeşlerimize, bu konuş- ma hakkında izlenimlerimizi ve aklımızda kalan önemli noktaları aktarmak istedik. Konuşmanın başlangıç bölümlerinde; İslam coğrafyasının, Osmanlı'nın yıkılışıyla son yüz- yıl içinde geçirdiği evreler değerlendirildi. Bu değerlendirmeye göre: Özellikle 90'lardan sonra İslam coğrafyasında, İ-

lami hareketlerin etkisinin arttığı bir döneme girildi. Bu dönemde yeni oluşumlara gebe olan İslam dünyası, hala süregelen, bir doğum sancısı çekmeye başlıyordu. İşte bizlerin önemi de: Bu sancılı dönemden sonra bu topraklarda neyin nasıl şekil alacağıyla ortaya çıkıyordu. Biz Genç Öncüler'in bu oluşan havada, bu topraklarda söz sahibi olması; alacağımız tavra, mücadeleye azim ve cesaretimize, ufkumuza, olan bitenleri ne denli anlayıp, kavrayıp onlara hâkim olmamıza, bunun sonucunda ortaya çıkan teşhis ve tedavimize bağlıydı.

Konuşmayı genişleten, 'İslami hassasiyetleri' olan bir partinin iktidara gelişi, acaba bizim üzerimizdeki sorumlulukları kaldırır mı? Artık her şey güllük gülistanlık mı? Şimdi rahat mı edeceğiz? Yoksa her şey yeni mi başlıyor? Peki her şey yeni başlıyorsa bu rehavet neden?" gibi sorular üzerinde biz Genç Öncüler'in de ayrıca üzerinde durması gerekiyor. r.

Prof. Dr. Burhanettin Can

ler'in Yolu

Prof. Dr. Burhanettin Can konuşmasında, yaşananların değerler arası mücadeleden bağımsız düşünülmemesi gerektiğini ve bu mücadelenin Hz. Adem'le İblis arasında başlayıp kıyamete kadar süreceğinin altını çizirken, "işte bu değerler arası mücadele anlaşılmasın, dünyada sürüp giden olayları algılamak, anlamak ve kavramak mümkün değildir." dedi.

Peki, bugün gerçekten bir tehlike var mıdır? Varsa niçin görülemiyor? Bununla ilgili olarak Prof. Dr. Burhanettin Can Hocamızın anlattığı hikâyeden dersler çıkarmak gerekiyor:

Tilki-Kurt Hikâyesi

"Bir gün aç bir tilki ormanda dolaşırken birde ne görsün:

ne görsün: ağacın dalına bağlanmış bir ceylan budur. Tilki açtır ama bir düşünür, bunu niye assınlar buraya. Ağacın etrafını dolanmaya başlar bakar ki ipin ucu bir bombaya bağlıdır. Tilki kardeş karşısında asılı budur duruyor sen burada uzanmış yatıyorsun ne iş demiş.

Tilki: Ya sorma ben oruçluyum demiş.

Kurt: Sen oruçluyusan bari eti ben yiyeyim, demiş. Ete atlaması ile bombanın patlaması bir olmuş. Kurt az ilerde kanlar içinde kalmış. Bunu gören tilki hemen kalkmış ve eti yemeye başlamış. Kurt kafasını kaldırmış ve tilkinin eti yediğini görünce tilkiye hani oruçluydun sen demiş. Tilki: Biraz önce top patladı duymadın mı demiş."

ETKİNLİK

ağacın dalına bağlanmış bi
ceylan budu. Tilki açtır ama bir
düşünür , bunu niye assınlar
buraya. Ağacın etrafını dolan-
maya başlar bakar ki ipin ucu
bir bombaya bağlıdır. Tilki kar-

deş karşında asılı bud duruyor
sen burada uzanmış yatıyor-
sun ne iş demiş.

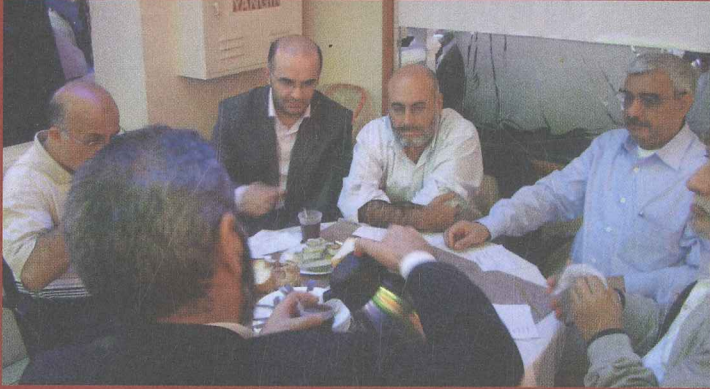
Tilki: Ya sorma ben oruçluyum
demiş.

Kurt: Sen oruçluysan bari eti

ben yiyeyim, demiş.

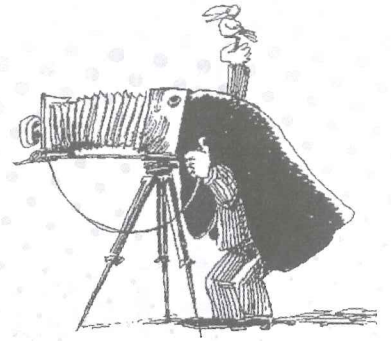
Ete atlaması ile bombanın pat-
laması bir olmuş. Kurt az ilerde
kanlar içinde kalmış. Bunu gö-
ren tilki hemen kalkmış ve eti
yemeye başlamış. Kurt kafasını
kaldırmış ve tilkinin eti yediğini
görünce tilkiye hani oruçlu-
dun sen demiş .Tilki: Biraz ön-
ce top patladı duymadın mı
demiş."

iftarımıza Ali Bulaç, Kazım Sağlam, Abdurrahman Dilipak
gibi isimler de katıldı.

Tehlikeyi önceden sezip adımı-
mızı ona göre atmak, dost gi-
bi görünen düşmanımızı tanı-
mak, onun tuzaklarına dünya-
lık şeyler uğruna kanmamak
gibi derslerin çıkarılabileceği
hikâyeden hareketle Prof. Dr.
Burhanettin Can, insanların Al-
lah'ı ve ahiret gününü unut-
masını sağlayan, her şeyi olup
da, mutlu ve huzurlu olama-
yan bir toplum inşa eden,
komşusu, akrabası olmayan
bir yalnızlar sürüsü meydana
getiren "dünyevileşme" üze-
rinde durdu. Ve şöyle dedi:
"İşte Batı böyle bir toplum ol-
mamız için milleti yeniden for-
matlamak istemektedir. Yürü-
tülen psikolojik savaşla hükü-
met kadroları değişime zorlan-
maktadır, onlar aracılığıyla mil-
let yeniden formatlanarak;
dünyevileştirilmeye çalışılmak-
tadır. Hükümetin 'halka inen
kolları' bu amaç için kullanı-
lmaktadır."

Objektifime Takılanlar

Gözleme

O gün sıradan bir gün değildi. Sıradan bir yerde değildim çünkü.. Yıllardır gidemediğim memleketimde, yıllardır göremediğim amcamın, yeşil tarlalar arasındaki evindeydim. Gece erken yatmış ve sabahın erken saatlerinde de uyanmıştım. Köy yeri orası, gün erken başlardı hep.. Elimi yüzümü yıkayıp, köy yerinin o mis gibi havasını ciğerlerime çekmek için dışarı çıktığımda, yengemlerin tandırda gözleme yaptığını farkettim.. Ale acele daracak tandıra attım kendimi. Çok az ışık alan, adım atmaya bile yeri olmayan bir odacıktı tandırın içi. Yinede yengemle, gelinini doğallıklarını bozmayacak şekilde görüntülemeye çalıştım. Ve birkaç denemenin ardından bu kareyi elde ettim..

Aksaray / Sapmaz - 01/09/2007
Çekim Bilgileri; Perde Hızı: 1/6 sn,
Diafram: f4, Odak Uzaklığı:
18mm, ISO: 400 ASA

Serdar Çelebi / İstanbul

Ahsen Çetin / Bursa

Futbol ve Gölge
Henüz Gol Yok

Objektifime Takılanlar

Her fotoğraf bir hikaye... bin hikayeye açılan bir kapı...
"Objektifinize Takılanlar"ı hikayeleriyle birlikte Genç
Öncüler'de yayımlanmak üzere bekliyoruz...

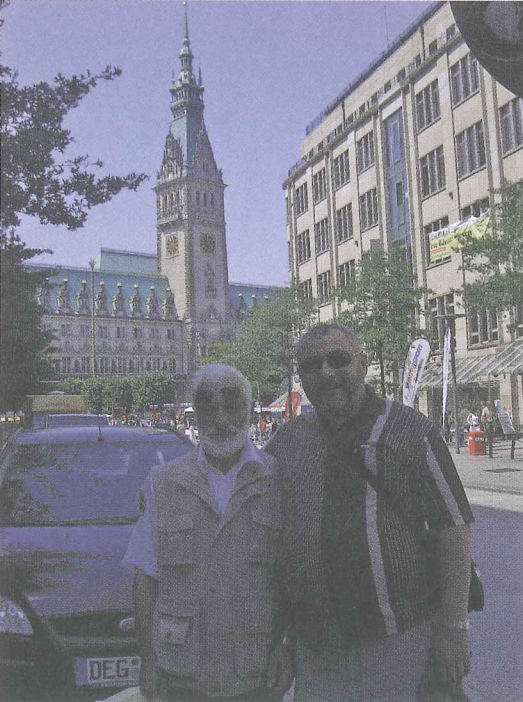

Alamanya ve Hollanda İzlenimleri

Yine bir yaz tatili ve yine bir gezi. Belki de herkesin yapmak istediği ama kiminin zaman bulamadığı kiminin de kendince farklı engellere takılıp yapamadığı bir eylem. Bu temmuz ayında da artık alışkanlık haline getirdiğimiz üzere biraz gezelim istedik. Her sene vakit buldukça gezmek belki iyi olan bir iş ama sadece bir yerleri gezmiş olmak adına yapılan bir eyleme dönüşürse sıkıveren bir iş.

Bu yaz aylarında da Almanya ve Hollanda'ya kısa bir süreliğine gitme imkânı olunca sevindim çünkü hem Almanya'nın görmediğim bir bölgesini hem de Hollanda'yı görme imkânım olacaktı.

Daha ilk gümrük polisinden geçerken başlayan bazı farklılıklar dikkatimi çekiverdi. Güvenlik önlemi adına mı yoksa artık Türkiye'den gelenlere yapılan bir ayrı tavır mı bilemiyorum. Öncelikle kılık kıyafetinizle ilgilenmeleri ardından da kendi dillerinde bir şeyler söylemeye çalışmaları dikkatinizi çekiveriyor. Sanki Türkiye'den her gelenin kaçak işçi veya terörist gibi algılanırcasına muameleye tabi tutulması anlaşılır gibi değil. Daha önceki girişlerde sorulmayan sorular her nedense bu sefer sorulunca kendi kendinize eğer birazcık bilinçsiz olsanız suçluluk psikolojisine girmeniz için yeterli olacak. Kaç paranızın olduğu, ne kadar süreyle kalacağınız veya neden geldiğiniz şeklindeki sorular bir başka yönüyle daha ülkeye girmeden sanki Avrupa hayat tarzının size bakışını aksettirmesi bakımından öncül olarak bir ke-narda bekletmeye alınan bilgi oluveriyor.

Bir de bekleyen olmasaydı galiba gurbet denilen ve bence alıştığınız bir hayattan başka bir yere düşmüşçesine ne yapacağınız şaşıracağınız ve bolca hasretin ve alışamamanın yaşandığı çile günlerine dönen bir hayatı da yaşamaya başlamış olacaksınız. Henüz ilk çıktığımda sürgün edilen veya kendi vatanından başka yerlerde yaşamak mecburiyetinde kalanların neler hissettiğini anlamaya çalışmıştım. Herkesin gelmek için can attığı yerlerde insanımızın yok oluşunu veya ayakta kalmak için ne kadar çok çaba sarf ettiğini görmemiz gerekmekte. Her yeni yurt dışına çıkış belki de kendi inançlarınıza bağlılığınızı veya ne kadar sağlam bir hayat tarzını Allahın size nasip ettiğini fark etmeniz anlamında ayrıca bir öneme sahip görünmekte.

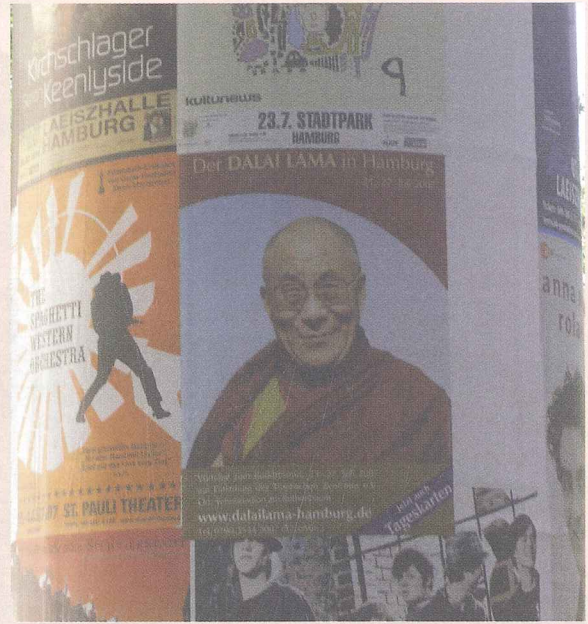
Orada uzun yıllar yaşayan bir maden işçisinin eninde sonunda bu Avrupa'da bizi barındırmayıp geri

göndereceklerini biliyorum demesi de geleceğe nasıl baktıklarını ifade etmesi açısından önemli olsa gerek.

Daha önce cihan harbinde ittifak oluşturup savaş giren Almanya'nın şimdilerde Yahudilerle ittifak yapıp hem Osmanlıyı hem Müslümanları karşısına alması birbirlerinin dostları olan bu iki dinin mensuplarının bize karşı birleşebildiklerini anlamamız ve kurandaki o prensibi hatırlamamız açısından önemli. Yahudileri itlaf eden Hitler'e kızanların bugün Filistin'de ve Irak'ta olanlara sessiz kalışı bilmem nasıl değerlendirilmelidir.

Oradaki insanımız Avrupa birliğine girme konusunda pek umutlu olmayışı diğer bir taraftan kendince buna bahaneler bulma arayışlarına sokmuş insanımızı. Bu bahaneler bazen çok gülünç şeyler olabiliyor. Orada yaşayan birinin bana Türkiye'de yapılan inşaatlarda topraklamanın olmamasını ve bilinmediğinden dolayı da yapmadıklarını söylemesi gibi. Orada doğmuşların sadece tatil yapmak için Türkiye'ye gelmeleri tanınamalarına ve gülünç şeyler sormalarına da sebep olmaktadır.

Batıda karşılaştığımız en dikkat çekici şeylerden biri de uzak doğu mistisizmin yaygınlaşması ve çok sık bir şekilde Dalai Lama'nın gelmesi bir gösterge olsa gerek. Bir tren istasyonunda Dalai lamanın gelişini anlatan afişin üstüne birinin kalemle "moslem terror" sözünü yazması da batının Müslümanlara bakışını anlatması bakımından dikkat çekici olsa gerek. Müslümanlara bakışlarında oluşturulan islamofobi propagan-

dasının etkinliğini anlama bakımından önemli. Özellikle Almanların yaşadıkları savaşlardan ve etkisinden kurtulamamaları bir yandan bunu canlı tutabilmek için savaşlardan kalan sığınakları yıkmayarak devamlı akıllarında kalmalarını sağlamaları bir taraftan Almanların kontrolünü galiba kolaylaştırmakta ve anti -Semitizm in canlı tutulmasını da ortaya çıkarmaktadır.

Bazı yayın organlarının özellikle Yahudilere yapılanları hatırlatıp özür dilercesine veya diletircesine afişlerinde "gerçekleri söyleyecek yiğitler lazım" cinsinden bazı itiraf ve timsah gözyaşlarını yansıtmaları oluşturulan havayı anlamamız konusunda yardımcı oluyor.

Her nedense gerçekleri söylemek Yahudilere yapılanlarla ilgili olurken Bosna'da yapılan Sırp zulmü hiç akıllarına gelmemekte. Keşke batı hayat tarzının bitişini görerek gerçekleri görüp söyleyecek kadar yiğit olabilseydi batı insanı.

Son dönemlerdeki ekonomik sıkıntılardan dolayı Hollanda yakınlarında yaşayanların alış veriş için orayı tercih etmeleri gidişatın anlaşılması açısından önemli olsa gerek. Almanların Hollanda'lıları küçük görmelerine karşılık Hollanda insanın onları sanki hiç takmamacasına kendilerine bir hayat kurmaları ve daha sakin yaşamaları bilmem

tabiatları gereğini yoksa ekonomik anlamda daha iyi durumda olmalarından mı? Avrupa'da yaşayıp emekli olan ama bir türlü Türkiye'ye dönmeyi göze alamayan insan unsuru da bir başka şeyin göstergesi olsa gerek. Bırakıp gittiğindeki ülkeyi bulamayışı ve uyum sıkıntısı yaşayacağını bilen insanımızın orada ölümü beklemeye başlaması da bir başka sıkıntı göstergesi.

Yurdum insanının ne oralı ne de buralı olamayışı karmaşık bir hayat yaşanması açısından önemli. Ne yaşadığı pratikten kurtulabilen ne de özlemlerinden vazgeçemeyenlerin yurdu oluveren bu tür örnekler belki de bizi yeni çıkış yolları ve aleyhimize eser gibi görünen rüzgârları lehimize çevirmeye yardımcı da olabilir. Bu noktada en çok anlaşılması gerekenlerde gençler ve çocuklar bunu belki de seyahatimin sonunda Köln havaalanında karşılaştığım iki olay çok güzel anlamaktaydı.

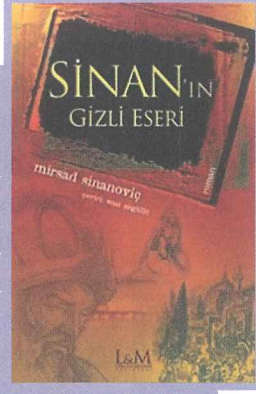
İlki benim Türkiyeli olduğumu anlayan tipik "Alamancı" tarifine uygun şövalye yüzüklü, büyük saatli ve saç boyalı yaşça büyük birinin yanıma yaklaşıp konuşmak istemesi ve ardından kızını gösterip biraz da utanarak kıyafetinin uygunsuzluğundan dert yanarken. Almanya'ya ekme parası için geldiklerini ama zaman içinde para kazanırken çocuklarını nasıl ihmal ettiklerini anlattı ve en sonunda çocuklarımız ne Hıristiyan ne de Müslüman olabildiler. Artık bu durumun verdiği sıkıntıyla kendisinin Müslüman olduğu halde papaza yalvarıp hiç olmazsa Hıristiyan yaparak çocuğunu bu pisliklerden kurtarmasında yardımcı olmasını istediğini anlatması bize düşen sorumlulukları anlatması açısından önemliydi.

Bütün olanlardan ve gözlenenlerden ders almak ve sorumluluklarımızı hatırlamak, sorumluluklarımızı gençlerimize ulaştırmak da bize düşen önemli bir görev olsa gerek.

KIRAAT KAFE

Sinan'ın gizli eseri isimli kitap artık ben buradayım diyebilecek:

'Sinan'ın gizli eseri' Mirsad Sinanoviç'in kaleme aldığı kitabın ismi. Kitap tarihin aynası olurken, Sırlar tarafından yakılan Alaca Cami'nin bu roman sayesinde yeniden gündeme gelmesine vesile oldu.

SİNEMA HABER

İsmi hoş filmin çekimlerinde durak yok:

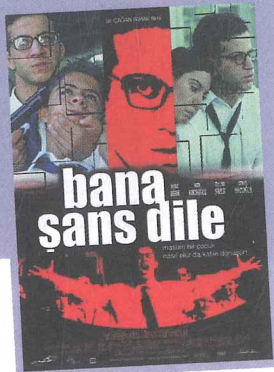
"Tatil Kitabı" isimli film Silifke'de çekimlerini sürdürüyor. Filmin ismi ne zamandır Türk filmlerinde yer almayan sıradanlıkla hoşluk karışımı bir tılsıma sahip. Film, Silifkeli bir aile ve ayrıntıları fark eden oğullarının yaşadıklarını anlatıyor. Kısa sürede bitmesi beklenen film, şimdiden sinemaseverlerin dikkatini cezp etmiş durumda.

Geri dönüşler sadece Türk sinemasında yer almıyor:

"Kara Şimşek" geri dönüyor haberlerini çeşitli kültür sanat sayfalarında görmüşsünüzdür. Ardından bir haber daha patlak verdi: 'kara şimşek projesi için önerilen bütçe veto edildi' diye. Sonra bir haber daha (her an Dallas'ı çekmeye karar verebilirler) kara şimşek dizi olacakmış. Varsın olabiliyorsa olsun.

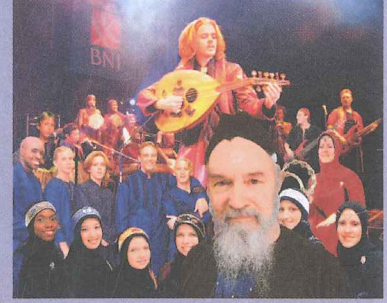
Çağan Irmak yeni film ile geliyor:

Babam ve oğlum isimli filmiyle siminden bahsettiren yönetmen 'bana şans dile' ile sinemaseverlere merhaba dedi. Filmde gençlerin yaşadığı sorunlar ve aile içi şiddet konuları ele alınıyor.

MÜZİK HABER

Debu: Amerika ve Endonezyalı üyeleri olan Debu isimli grup Türkçe ilahiler söyleyerek herkesi çok şaşırttı. Doğan müzik tarafından albümleri piyasaya sürülmüş durumda. Doğan ismini görüp kanallarında yer alması acabaları kafamıza kazısa da iyi iş çıkartmışlar gibi.

DERGİLİK

Ay Vakti'nden harika bir sayı:

Medeniyet özel sayısını çıkaran ay vakti muhteşem bir içerikle okurlarına ulaştı. Derginin ebatları nazara alındığında, 15ytl olan fiyatı uygun denebilecek boyutlarda. Arşivinde olsun derim, kaçırılmayası görünüyor.

GENÇ MEKÂN

Moral dünyası/ kitap kafe
Moral dünyası kulağınıza aşına gelecektir şüphesiz. Moral FM, nesil yayınlarından vs. ama bu bambaşka bir dünya, kitapların arasında hoş bir mekân, kitap kafe. Kadıköy- Caferağa caddesinde bulunan kitap kafe imkânlarla ve kafe özelliği ile çekici özelliklere sahip. Yolu düşünlere duyurulur.

TARIK TUFAN KİTAPLIĞI

KRALİÇENİN PİRELERİ

'Ve gitmek için iyi bir gün...'

Kraliçenin pireleri Tarık Tufan'ın deneme denilebilecek ve içine yaşanmışlıkları da almış kitabının ismi. Kitabı sindirmek ağır bir iş. Yazdıkları arasında en kalite denilebilir kraliçenin pireleri için. Diğer kitaplarındaki gibi hızlı okuma ve bir içimlik tabirleri bu kitabın yanına pek uğramış gibi değil. İster daha profesyonel diye bakalım, ister deneme ve öykü farkı gözüyle. Kitap okunulması bir kitap diyor ve buraya bir mim koyuyorum.

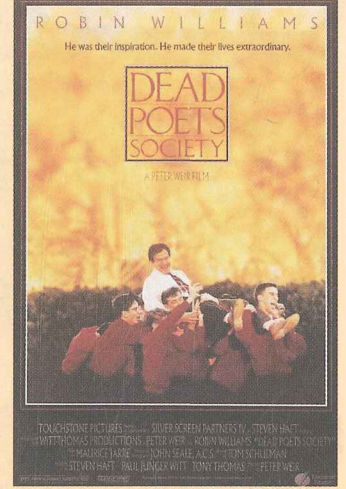

VE SEN KUŞ OLUR GİDERSİN

'insan kaybettikleriyle insandır' diyor yazar. Bunu duymaya ihtiyacımız olduğundan okunmalı kitabı. Kitap büyük bir bunalımla ortaya çıkmış. Yakınmalar yer yer tamda sizin hayatınızdaki yerlerde duruyor. Kendinizi bulunuz o kadar mümkün ki bu kitapta... Önsözünde önceden söylenmemiş sözlerle Ve sen kuş olur gidersin, okuyucuya zarif(!) bir gülücük sunuyor.

ÖLÜ OZANLAR DERNEĞİ

Başrolde Robin Williams'ı görüp acayip matrak vakit geçireceğim diyen ve sonra edebiyata merak salan birçok kişiyi tanıyorum. Bir öğretmenin öğrencilerine hayatı öğretme ve basmakalıp ders sistemini lanetler gibi

ders işlemlerini konu alan filmde bahsedilen çok öncelerde öğretmenlerinin de yer aldığı bir derneğin adı filmde ismi oluyor. Disiplinli bir okulda ders kitabının giriş sayfası işe yaramaz diyerek, öğrencilerinden yırtmalarını isteyen bir öğretmen portresi çiziliyor. Tutkular, ailelerin gençlere tutumu hakkında ışık veren filmde şiir dinlemek ayrı bir zevk...

İşte filmde bir sahne/şiir:

—Vakit varken tomurcukları topla! Zaman hala uçup gidiyor! Ve bugün gülümseyen bu çiçek yarın ölüyor olabilir!

Orijinal adı: dead poets society

Yönetmen: Peter Weir

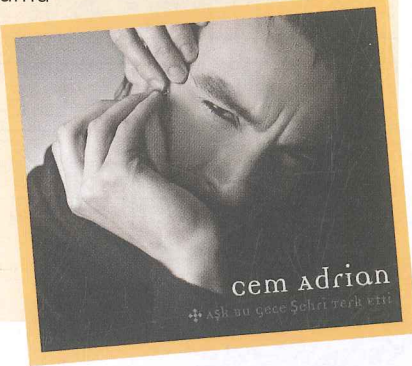

'Uçurtmanın ipini bırakmadığın sürece uçurtma senindir...'*

Cem Adrian'ın yeni ve ilk profesyonel albümü 'aşk bu gece şehri terk etti' , aldığı eğitim ve müziklerinin farklılığı ile ön plana çıkmış durumda. Şarkı sözleri edebi olmakla birlikte, yazar olan bir Cem Adrian söz konusu olduğu için müzik kalitesinden ziyade sözler adından bahsettiriyor. Albümde dikkat çeken şarkılar yağmur ve aşk bu gece şehri terk etti olurken, sanatçı klasik müzik esintili bir rock albümü yaparak da farkını ortaya koymuş durumda. Şarkılar farklı özellik ve tekniklerle kaydedilmiş, bir şarkıda farklı kanallardan 130 ses kullanılmış olması albümdeki emekleri açıklar durumda. Aynı zamanda sanatçı kendi gibi gençlerle düet yaparak, onlara da destek vererek albümü

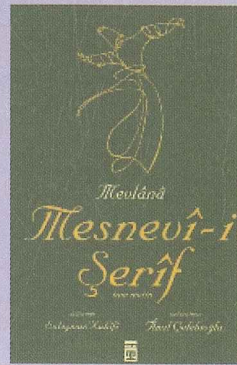
daha samimim hale getirmiş. Sanatçının web sitesinden albümüne ulaşılabilir. Yazdıkları takip edilebilir.

(*Cem ADRIAN)

HER EVE MESNEVİ GİRER Mİ? EVET GİRER...

Cilt cilt okunulmayası gibi görülen, aslında bizim edebiyat tarihimizin en önemli adımı olan mesneviyi artık kolay taşınır ebatlarda kolay alınır fiyatlarla alabileceğiz. Şöyle ki: 800 sayfa, tam metin, gayet hoş bir sadeleştirme ile sadece 15ytl. Bu demek oluyor ki her eve mesnevi girer. Timaş yayınlarının kampanyalı ürününden faydalanmak isteyenler kitapyardu. com'dan veya büyük kitapçılardan ulaşabilirler.

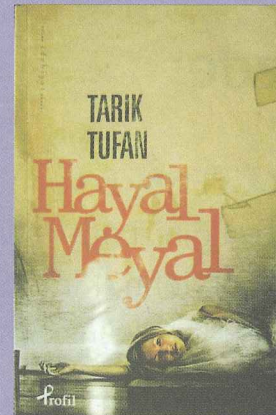
TARIK TUFAN KİTAPLIĞI

KEKEME ÇOCUKLAR KOROSU

Tarik Tufan kitaplarından bahsederken okunulması, altı çizilesi, hediye edilesi gibi cümleler ortaya çıkıyor(koyduğum mum mim'i siliveriyorum). Diğer yazdıklarından öte bir çizgiye sahip. En çok bunu okuduğum için şanslı sayıyorum kendimi. Okuyana çeşitli sürprizler hazırlamış diyebilirim. Fonda Eric Clapton var birazda. Hayattan sahneler var. Kesmiş biçmiş kendi öyküsünden bir tutam atmış, ortaya bizi çıkarmış gibi... Kendisinde farkındaki bunu ben yazmalıydım denilen satırları işlemiş bu kitapta. Koronun çocuklarına selam olsun...

HAYAL MEYAL

Ben yazmalıydım bunu diyeceğiniz türden bir kitap. Yaşanmışlıklar ve ayrıntılarla dolu. Sürpriz sonu şaşırtıcı imgeleleriyle kitap okumayı bilen herkese hitap ediyor okumayan kalmasın...

ÖDÜLLÜ BULMACA

Bulmacaları çözen
10 kişi "kitap okuma
lambası" kazanıyor.
iletisim@genconculer.com

Geçen Sayının Cevabı: ASİTANE

MERDİVEN BULMACA

Yukarıdaki kelimeyi,
aşağıya doğru her
adımında anlamlı yeni bir
kelime üretmek şartıyla
tek harfini değiştirerek
alttaki kelimeye ulaşın!

Örnek:
Yarış
Karış
Kaçış
Kaçık
Kaçak
Koçak

NAZIM

KESİR

MERDİVEN BULMACA

Yukarıdaki kelimeyi,
aşağıya doğru her
adımında anlamlı yeni bir
kelime üretmek şartıyla
tek harfini değiştirerek
alttaki kelimeye ulaşın!

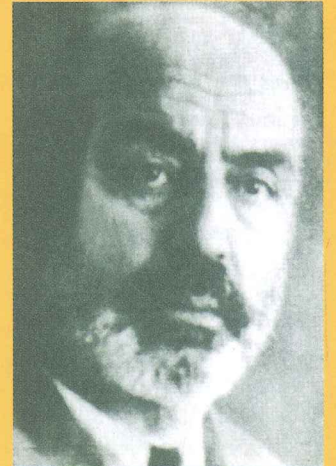
Örnek:
Yarış
Karış
Kaçış
Kaçık
Kaçak
Koçak

MELEK

HALİM

Gelecek sayımız için söz sizde;

Mehmet Akif Ersoy'u konu edinen bir film için kamera arkasına geçtiğinizi düşünün ve düşüncelerinizi dergimize gönderin. Kim bilir belki kıvılcımını sizin tutuşturduğunuz büyük bir **Mehmet Akif Filmimiz** olur!

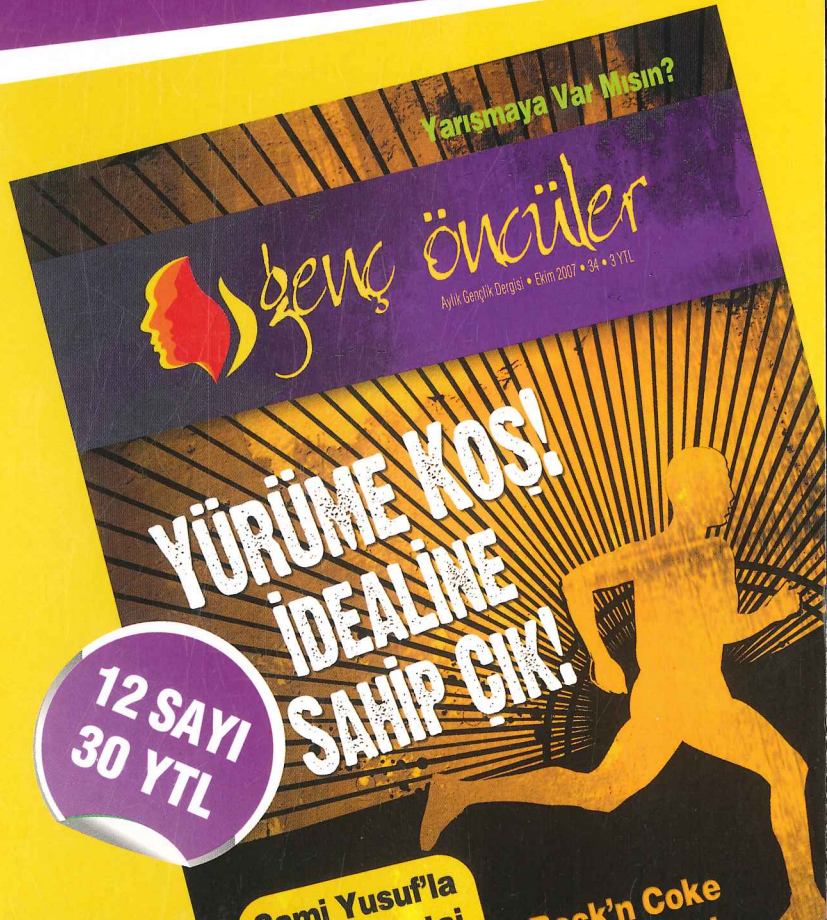

HAYAT BİR HOBBY DEĞİL

- Kimse başkasının günahını çekmez. Ayaklarının üstünde durmayı öğren. Kendini ciddiye al, hayat bir hobi değil.
- Cep telefonu, okul için servis, hatta özel koruma... Alınan önlemler yeterli mi? Doğru bir çevre şart!
- Göster kendini; yazı hayatına başlamak ister misin? Ya çizdiklerini yayınlatabileceğin bir yer mi arıyorsun? Objektifine Takılanlar'ı bile paylaşabilirsin.

**GENÇ
ÖNCÜLER'E
ŞİMDİ
ABONE OLUN!**

Kocatepe Mah. Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23 • Fax: (0212) 640 01 25
abone@umran.org

YARIŞMAYA VAR MISIN?

(Sadece Liseliler İçin!)

“Arkadaşlık Öldü Mü?” konulu
ödüllü hikâye yarışması

Son Katılım: 28 Aralık 2007

Ödüller

Birincilik: 1500 YTL

İkincilik: 1000 YTL

Üçüncülük: 750 YTL

Yarışma Jurisi: Aziz Erdoğan, Erol Battal, Hüseyin
Altıntaş, Tark Tufan, Sibel Eraslan, Zafer Özdemir

Genç Öncüler

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa İstanbul
Tel: (212) 640 01 22-23
Fax: (212) 640 01 25
iletisim@genconculer.com

